

VOR UNGDOM

**SPEJDERNES
MAGASIN**

DECEMBER

1916

NR. 3

Bogens Omslagsbillede

Ny Bog
som enhver Spejder
bør eje

TORRY GREDSTED:
DRENGE

Fortællinger med talrige Illustrationer.

Pris kartonneret 2 Kroner

Steen Hasselbalchs Forlag

Forfatteren, Prmlt. Gredsted

Bogens Forfatter,
Spejdergeneralen
Sir Robert Baden-Powell

Spejdergeneralen
Sir Robert Baden-Powell's
ERINDRINGER

fra hans Tjeneste
i det engelske Efterretningsvæsen.

Oversat af

Premierløjtnant C. LEMBCKE

Pris Kr. 1.50

Steen Hasselbalchs Forlag

Bogens Oversætter,
Den danske Spejderchef,
Prmlt. Kammerjunker Lembcke

VOR·UNGDOM SPEJDERNES·MAGASIN

SPEJDERNES JULEHÆFTE

INDHOLD:

Ved Lejrbaalet. Spejderchefen.....	Side 3
Spejdere.....	» 5
Lieut.-Gen. Sir. R. Baden-Powell.....	» 6
En gammel Kinafarers Erindringer. Kaptajn Kock.....	» 7
En Hektograf. Toke Nyegaard.....	» 11
Lille Taa. Svend Fleuron.....	» 12
Lidt om Kunstløb paa Skøjter. Løge Meincke.....	» 14
Vore Billeder.....	» 16
Pigespejderne.....	» 19
Hvad er en god Gerning. Forfatterinden Fru Olga Ott.....	» 19
Turen til Ystad.....	» 20
Hjælp dine Medmennesker. E. J.....	» 22
Brug dine Øjne.....	» 22
Hvad enhver Spejder skal vide. Bonde.....	» 23
Om Fuglefotografering. P. Skovgaard.....	» 24
Raadgiver for begyndende og yngre Frimærkesamlere.....	» 27
Fra Divisionerne.....	» 28
Fræmlegaade.....	» 29
Den literære Rubrik. Torben Frederiksen.....	» 30

ROSKILDE

LONDON HERRE-MAGASIN

ved L. LARSEN

HERSEGADE 4 ~ ROSKILDE

anbefaler sig med et stort Udvalg i

Sportsbenklæder, Sportshuer, Sports-
bælter, Vindjakker, Sportsstrømper etc.

Oliekapper, Habitter og engelske
Regnfrakker.

Bedste Julegave

LOMMEBOG FOR SKOLEELEVER

Pris 1 Krone

I Januar Nr.: „Et Slangebid“. Af Kaptajn Davidsen.

Alle Spejdere ønsker sig til Julen: Lommebog for Skoleelever

Den bedste Julegave — Pris 1 Krone — Faas i enhver Boghandel.

UDGIVET AF „DET DANSKE SPEJDERKORPS“

Red.: OVE HOLM, exam. polyt., Strandvej 31, Str., Telf. Str. 186 x.
Forretningsfører: TORBEN FREDERIKSEN, stud. jur., Fortunvej 41, Ordrup.

Hans Jørgensen's Bogtrykkeri, Filstræde 80, København.

Prøv

Melba

Cigaretten

FUGLE fra alle
Verdensdele.

Stort, smukt Lager. Glasvarier,
Fisk og Vandplanter.
Fuglebure og alle Arter Redskaber

L. Sønksen,
Lars Bjørnsrød 12. Telefon Byen 1060 x

B. D. Leerbech's Eftf.
Ekipering til Dreng og unge Herrer.
Reglementerede Marinedragter.
Grundlagt 1846.

Holmens Kanal 22. Telf. Byen 3333

Barnängens
Blæk

faas overalt og
bruges overalt.

Prima
Chesterfield-Lædermøbler
og engelske do. med Gobelinstof.

Specialitet: Overpolstrede Møbler.

A. VELDEN,
Strandvej 187. Telf. Helstrup 75.

DANMAKKS POPULÆRESTE
UGEBLAD

Læs hver Uge om
Knold og Tots
eventyrlige Bedrifter.

EINAR HARK,

Bog- og Papirhandel.
FJOLSTRÆDE 28 (Hjørnet af Nørrevold)

Nye og brugte
SKOLEBØGER

Telefon 9148 Telefon 6148

A/S FOTO-AMATØREN,

Nørrevold 64. Telefon Byen 3619
anbefaler sig med sit fotografisk Arbejde,
hurtigt, bedst og billigt.
Spejdere 2% Rabat Spejdere 2% Rabat

Willumsens Fugle- og Akvariehus

Anerkendt Specialforretning. — Grundlagt 1896.

Akvarier og Fisk. — Fugle og Bure.

Gæster Farimagsgade 46, overfor Børnehospitalet
Telefon Østros 2550

Redskaber til Fugle- og Fiskepleje.

Julegaver

Bedste Varer — Største Udvalg

hos

Harald Børgesen,

Sportsforretning.

28, Frederiksberggade 28

København B.

Telefon Central 689

Telefon Central 689

ILLUSTRERET PRISLISTE
GRATIS

V. RIEGELS

Hvad Taagen skjulte

Pris 2 Kr. 50 Øre

Denne Bog vil være en kærkommen
Julegave for alle raske Dreng.
Den skildrer en Opdagelsesekspe-
ditions Hændelser i det indre Ny
Guinea og er fortalt paa Forfatte-
rens livlige Maade saaledes, at det
nok skal tage Ungdommens In-
teresse fangen. o o o

V. PIOS BOGHANDEL

POVL BRANNER

Rekrutprøven.

Vor Rekrutprøve er alt for let. Det er for let at blive Spejder i Øjeblikket.

Jeg har Indtrykket af, at Tilgangen lige for Tiden er lovlig rigelig rundt om i Troppene, og jeg vil bede jer være mig behjælpelig med at sætte lidt af en Bremse for dette.

Hvad det drejer sig om, er jo ikke blot at faa skrabet saa mange Folk sammen som blot muligt for — paa Papiret — at kunne figurere med et stort Tal. Det gælder først og fremmest om, at de Folk, vi har, er nogle, der er noget ved. Føl derfor jeres Rekrutter lidt paa Tænderne, inden I optager dem. Lad dem vise, at de ikke gaar af Vejen for et Stykke Arbejde, som de skal udrette paa egen Haand, og at det betyder saa meget for dem at blive optaget i jeres Patruljer, at de er rede til at sætte lidt, ind paa det.

Jeg vil foreslaa jer Patruljeførere, at I forlanger dette af jeres Rekrutter.

- 1) at de kan Spejderloven ud og ind.
- 2) at de hurtigt kan binde de 6 almindeligste Knob — og vise deres Anvendelse.
- 3) at de kender Hovedtrækkene i jeres Trops Historie.

- (disse 3 Ting maa I lære dem selv.)
- 4) at de kan lappe et Stykke Tøj, sy en Knap i og stoppe et Hul i en Strømpe.

5) at de har et alm. Kendskab til deres Bys Historie, dens Gader og offentlige Bygninger, og at de ved Besked med, hvor Telegrafstation, Posthus, Jernbanestation, Politis og Brandstation, samt Aposteker findes, hvor der boer Læger, Cyclareparatører o. s. v.

Fordringerne maa naturligvis rette sig efter Byens Størrelse, og de maa navnlig i større Byer ikke gøres for store.

(De to sidste Punkter overlader I til Rekrutterne at skaffe sig selv det fornødne Kendskab til).

Om en Ting: I skal under ingen Omstændigheder lade jeres Rekrutter trække i Uniformen, før de har taget Prøven.

Tropslokaler.

I maa se at faa jer et Tropslokale. En Trop kan aldeles ikke undvære saadan en Ting. Det behøver slet ikke at være særlig pragtfuldt. Det, som ved Førerkursus blev vist jeres Førere, varen ganske almindelig Villakælder — og jeg ved engelske Troppe, der har levet højt i et gammelt Skur, som de i Løbet af utrolig kort Tid fik lavet saaledes om, at det ikke var til at kende igen. Det er jo netop det, der er det morsomme, at faa noget ud af lidt, at lave sit eget Møblement, udstyre Lokalet med Billeder fra Troppens Liv og de Tro-

fæer, (Skalpe, om I vil) den har vundet I Kamp med andre Troppe. —

Lokalet behøver ikke at være stort; bare én Patrulje kan holde Øvelse der ad Gangen, er det nok — og saa skal der helst bag i det være et afslaaet ikke for lille Rum, hvor I kan have jeres Lejermateriel: Telte, Tismandskjædler, Lygter o. s. v. smukt liggende paa Hylder; hvor Økser og Spader, ordentlig rengjorte, kan hænge paa snorlige Rækker — fuldstændig som paa en Eskadrons eller et Kompagnis Vaabenkammer.

Det er den Slags Ting, man skal se at faa lavet i Vintermaanederne. Om Sommeren er der andet at foretage sig.

En »Good turn« daglig.

Jeg saa en Dag en Spejder sparke en Bananskål fra Fortovet ned i Rendestenen. Det saa ud, som han gjorde det rent uvilkaarligt, uden at skænke det en Tanke, og havde jeg ikke gaet lige bag ved ham, vilde jeg næppe engang have bemærket Tildragelsen.

Jeg kunde ikke lade være med at tænke ved mig selv: »Naa, den slap du let fra, gamle Dreng«.

To Dage efter læste jeg i et Blad, at en ældre Dame var gledet paa Gaden i en Bananskål og havde slaaet Baghovedet slemt.

— — — — —

Engang i Sommer saa jeg en gammel afskediget Oberst standse paa sin Formiddagsspadsertur, bevæge sig roligt og sindigt midt ud paa Vejbanen, trække sine Handsker af og give sig til at samle nogle Flaskeskaar op. Han bar dem hen til Grøftekantens saa forsigtigt, som det havde været Guld; stak et for et Stykke ned i Grønsværet, satte Hælen paa og fortsatte saa sin Vej.

Hvis jeg ikke havde vidst det,

	Tid ÷ 5-0-÷ 5		Iagttagelse og Skjul (a)		Iagttagelse og Skjul (b)		Mel- ding 0-10	Skitse 0-10	Ialt
	÷ 5-0	÷ 5	÷ 5-0		÷ 5-0				
Johns.....	2	0	100 m. løb tilbage.	÷ 3	vist sig meget.	÷ 4	4	3	÷ 1
Tom.....	1 ⁴⁰	÷ 4	vist sit Hoved i Skovkanten.	÷ 1	ikke set.	0	10	10	23
Finn.....	2 ¹⁵	÷ 3	ikke set.	0	do.	0	8	8	13
Sven.....	1 ²⁰	÷ 5	løb lige forbi.	÷ 5	do.	0	2	2	5
Peter.....	1 ⁴⁵	÷ 3	200m.forsvandt mod Øst.	÷ 2	saa hans Hat.	÷ 2	8	4	11

Tom er overlegen Vinder af Konkurrencen.

NB.: der maa føre flere Veje ud af Byen.

- 4) I Grusgraven (b) koger Zigeunerne Te ved et Baal, hvis Røgs søjle kan ses lige over Gravens Kant.

(Spejderen her noterer op, hvem han ser).

NB. Zigeunerne tykt paaklædte, da de skal staa stille.

- 5) Efterhaanden som Spejdere kommer ind, modtager Patr.føreren deres Meldinger og Skitser.

- 6) Øvelsesapparatet, de to Spejdere (Zigeunere), har Patr.f. taget med ud i Terr. nogle Dage i Forvejen. Han har vist hver især nøjagtigt,

hvor han skal staa og hvorledes, samt givet ham nøjagtig Besked om, hvad det er, han skal notere, (forklaret ham, at det drejer sig om at konstatere, hvor godt den enkelte Spejder bruger Øjnene). Disse to Spejdere rykker lidt tidligere hjemmefra end Resten af Patr., saaledes at de kan være paa Plads, have lavet Sporene o. s. v. i det Øjeblik, Øvelsen begynder.

Begynder Øvelsen Kl. 9, og hver af Patruljens Spejdere har Lov til at benytte to Timer til sin Opgave, vil den første være tilbage Kl. 11 den sidste Kl. 11⁴⁰, (Der er jo 5 Spejdere igen i Patruljen).

Patruljef. kan saaledes i dette Tilfælde ganske rolig i Forvejen have givet Øvelsesapparatet Ordre til Kl. 11³⁰ at bryde op og snarest støde til ham ved y.

Ankomne her opgiver de deres Notater til Pointslisten.

Points:

Denne vil da til Eks. være kommet til at se ud som vist ovenfor:

Points

Sjællandske Spejdere assisterer ved Eftersøgning af en forsvunden.

Den 25. Oktbr. om Eftm. fik Korps et Anmodning om at assistere ved Eftersøgningen af den forsvundne

Gross. Hee. Troppene N. f. København alarmeredes straks.

1. Charlottenlund afsøgte Charlottenlunds Skov.

1. Gentofte afsøgte Gentofte Sø.

1. Lyngby afsøgte Ørholm og Geels Skov.

1., 2. og 3. Hellerup afsøgte Dyres haven.

1. Bagsværd afsøgte Frederiksdal Skovene.

1. Nærum afsøgte Jægersborg Hegn

1. Birkerød afsøgte Rudeskov.

Afsøgningen fortsattes i plaskende Regn til efter Mørkets Frembrud.

Den 30. Oktbr. Fm. fulgte 1. og 2. Frederiksberg og 2. Vesterbro et bestemt Spor i Dyrehaven.

Den 4. Novbr. afsøgte 1. Nørrebro Gurre Vang.

Den 11. Novbr. afsøgte 1. Hellsingør og 1. Hornbæk Hornbæk Plantage.

Eftersøgningen har været uden Resultat.

Spejderne assisterer.

Ved et Ulykkestilfælde paa Ringssted Borgerskole, hvorved en lille Dreng brækkede Benet, viste et Par

Fra

Lieut.-Gen. Sir Robert Baden-Powell, K. C. B.

til Red. af »Vor Ungdom«

I have been greatly interested to hear that you are starting a magazine for the Boy Scouts of Denmark, and send you these few lines of good wishes.

I hope that the magazine will be a great success, and that it will be the means of keeping all Danish Scouts in touch with each other, and also in touch with their Brother Scouts in other countries.

We shall be very glad to have copies of it sent here, as we are greatly interested in the doings of our Brother Scouts of Denmark.

Good luck to you.

Robert Baden-Powell

Spejdere deres Raadsnæthed. Da en Kammerat kom med den tilskadekomne, var Hr. Gording, Tropsfører for Ringsted, netop i Nærheden, og han kommanderede straks et Par Spejdere frem. De fik hurtigt taget en Dør, af og paa denne bar de den tilskadekomne til hans Hjem paa en langt mere praktisk og smertefri Maade, end hvis han skulde have været baaret ved, at Kammeraterne holdt ham under Armene.

Den stjaalne Film.

En Spejderpatrulje fandt den.

For nogen Tid siden blev 3 Akter af en Film stjaalt fra Kinografen i

Hjørring. Fra Direktionens Side havde man nu opgivet alt Haab om atter se Filmen, hvis Forsvinden vilde være blevet et Tab paa ca. 2000 Kr.

Filmen kom imidlertid atter for Dagens Lys, endda paa en ikke helt almindelig Maade.

Nogle raske Spejderdrengene, som altsaa fik Lejlighed til at vise, at deres Spejderrevne kan give sig praktiske Udslag, opdagede under deres Øvelser i Vandsted Plantage en lille Strimmel af en Film paa Jorden. Ved fortsat Undersøgelse i Tertænet opdagedes det endelig, at der et Sted for ikke saa lang Tid siden var gravet noget ned i Jorden.

Spejderdrengene sendte saa Bud ind til Hjørring efter Politibetjent Nielsen, der straks tog ud i Plantagen, hvor man fandt den eftersøgte Film gravet 1 Meter ned i Jorden.

Filmen var meget omhyggeligt indpakket i et Stykke Tøj, som maa være taget fra Kino, da Indbrudet stod paa. Endelig var der pakket en stor Sæk udenom det hele.

Paa Politistationen har Direktør Hegelund haft Lejlighed til at tage Filmen i Øjesyn, og efter hvad han mente, saa det ikke ud til, at den havde taget Skade, men noget bestemt herom kan jo ikke siges, før man har faaet Filmen kørt igennem en Gang.

Dette er, hvad der indtil nu er at fortælle om »En vanvittig Bryllupsnat«s mystiske Forsvinden.

Filmsteatrenes Direktion gaar i disse Dage og fryder sig over den

hjørrengensiske Spejderbevægelse, der jo ogsaa her er sluppet godt fra en vanskelig Opgave.

Troppen har faaet 100 Kr. som Belønning.

under Stenen, og en skønne Dag er de blevet grebet paa fersk Gerning af en af de engelske Kanonbaade og hængt, saa Skatten endnu skulde være uberørt. Der har ofte været udrustet Ekspeditioner af europæiske Æventyrere, som vilde forsøge at hæve Skatten, men Deltagerne vendte aldrig tilbage, og dette virkede saa afskrækkende, at der ikke blev anstillet noget Forsøg i en længere Aarrække. Jeg har nu min egen Teori, hvorfor Europæerne i Ekspeditionerne aldrig vendte tilbage. I Nærheden af Stenen er der nemlig opført et stort, smukt Tempel, der bliver passet af et kinesisk Broderskab, en Art Præster, der tilhører et Samfund, der er et af de farligste i Kina, et Samfund, som man paastaar var Skyld i den store Boxeropstand, hvor saa mange Missionærer blev dræbt og mishandlet paa det forfærdeligste. I Midten af dette Tempel og fredet som en Helligdom findes en kulsort og blankpoleret Klippespids, der rager op af Jorden, og paa denne Sten er indhugget nogle forgyldte Tegn, der svarer til de malayske Ord paa Rokkestenen, Tegnene er blot kinesiske og betyder Nor-Nei-Næi eller i Oversættelse: Jeg elsker dig. Hvilket antageligt atter skal forstaaes som: Jeg giver dig alt. Disse Fyre vidste sikkert Besked med Skatten og forstod at holde sig alle uvedkommende Skattegravere fra Halsen, og deri har man

Rokkestenen er placeret paa Randen af en Afgrund.

En gammel Kinafarers Erindringer

ROKKESTENENS HEMMELIGHED

Af Kaptajn K. Kock.

Af alle den gamle Typhon Hansens Oplevelser er Opklaringen af Rokkestens Hemmelighed vel nok en af de mest interessante.

Sagnet om Rokkestenen er kendt af alle Europæere paa Kinakysten og lyder omtrent saaledes:

Et Sted paa Koreas Kyst, hvor Landet er særlig klippefuldt og oversaaet med Smaaeer og Havarme med smalle Indløb, findes en mægtig Klippeblok, der er saaledes placeret paa Randen af en Afgrund, at man skulde tro, den vilde styrte ned ved det mindste Vindpust. Stenen var af en saadan Størrelse, at selv den største Dampkran ikke vilde være i Stand til at løfte den, og den var dog saa nøje afbalanceret, at man blot ved at røre ganske let ved den

kunde faa Stenen til at vugge med en Bevægelse, der var omtrent 6 Tommer. Paa Stenen var der indhugget nogle ejendommelige Tegn, hvoraf man kun har formaaet at tyde de fire sidste Ord, der er skrevet paa malaysk, nemlig Sayaka-si-awan, hvilket betyder: Jeg giver dig alt, Stenen giver den lykkelige alt — men hvad? Det er det, som har givet Anledning til mange Sagn. Det ligger i Sagens Natur, at man har antaget, at store Skatte var nedgravet paa dette Sted, og det er jo ogsaa en bekendt Sag, at malayske Sørovere i Begyndelsen af Firserne holdt til paa Koreas Kyster, der den Gang endnu ikke var opmaalte og ret ukendte. Man mener da, at disse Sørovere har nedgravet deres Skatte

Koreanske Lastdragere.

Eks-
peditionens
Lastdyr.

vel Forklaringen paa disses mystiske Forsvinden. De er ganske simpelt blevet styrtede ud over Afgrunden af Præsterne, naar de var optaget af at søge efter mulige Gemmesteder rundt om Stenen.

I Aaret 1905 var der dog en Mand, der vilde forsøge sin Lykke. Korea var jo efterhaanden kommet under japansk Indflydelse, og Tilstandene havde forbedret sig meget. Det var en tysk Doktor ved Navn Herbert Rosenthal, der vilde forsøge sin Lykke. Han havde forladt sit Fæderland, fordi han havde skrevet noget paa et Stykke Papir, som ikke var rigtigt, og jeg har en lumsk Anelse om, at dette Stykke Papir sikkert havde en vis Lighed med en Veksels. Denne Mand varen glimrende Type paa disse Mennesker, man saa ofte ser i Troperne, rigtig hvad Engländerne kalder en »Hard case«. Høj og kraftig med et mørkebrunt, skarpskaaret Ansigt, en Fyr, der havde været alt mellem Himmel og Jord lige fra Doktor til Matros i et Deepwaterfartøj. Da jeg vel nok var den af Europæerne i Shanghai, der kendte mest til Østen lige fra Singapore til Wladivostok, henvendte han sig til mig og anmodede mig om at deltage i Ekspeditionen paa de Betingelser, at han afholdt det meste af Udgifterne, og Udbyttet skulde deles lige imellem os.

Jeg var netop paa den Tid uden Beskæftigelse og slog straks til. Vi begav os da ombord i Kystdamperen,

der skulde tage os til Soul, Koreas største Havnestad. Forinden havde vi forsynet os med Specialkort over Koreakysten og med Revolvere, Ammunition, Graveredskaber og Proviant. Min gamle Steward, en Kineser ved Navn Fu-mans-ju, der havde været hos mig i 20 Aar, fulgte med. Han var saa tro som Guld, og hans Kendskab til de forskellige Dialekter i Korea var os til megen Nytte.

Ved Ankomsten til Soul lejede vi nogle koreanske Lastdragere og 9 Lastdyr, en Art smaa Kameler eller Dromedarer, der oprindeligt har sin Hjemstavn i det nordlige Kina.

Saa begav vi os afsted velforsynet med Whisky og Revolvere, og vi fik sandelig ogsaa god Brug for begge Dele.

Det tog os omtrent en hel Maaned at finde denne infame Rokkesten; vi traskede afsted ad Veje, hvor man sank i til Knæene i Mudder, og de halve af Dyrene blev stjaalet lige for Næsen af os med al den dejlige Mad og Whisky. Men vi naaede dog langt om længe Stenen.

Vi besluttede straks at gaa i Gang med Arbejdet, men forinden havde jeg dog aftalt med Fu-mans-ju, at at han underhaanden skulde lade Præsterne, der var meget interesseret i vort Arbejde og mit Fotografiapparat, vide, at en Hjelpeekspedition

var undervejs, og at vi var Tabu, hvilket betyder Urolige eller Vidskabsmænd. Jeg undersøgte begge Stenene nøje, baade Stenen i Tempellet og Rokkestenen, og Billeder og Afskrifter af Inskriptionerne.

Imidlertid var Rosenthal og Koreanerne ivrigt beskæftiget med at søge efter en skjult Indgang, der kunde lede til Stedet, hvor Skatten laa gemt, og da Solen gik ned, var vi alle saa udasede, at jeg nær havde opgivet det hele. Da jeg ikke turde stole paa Rosenthal, der i Løbet af Dagen havde drukket en hel Flaske Whisky og var betaget af en sand Guldfeber, og Koreanerne var nogle fejge Hunde, besluttede jeg selv at holde Vagt om Natten sammen med Fu-mans-ju, der var i Stand til at se om Natten som en Kat. Under denne lange Vagt fik jeg rig Løjlighed til at spekulere over Sagerne, og blev da enig med Fu-mans-ju om, at det var haabøst at søge efter Skatten omkring Stenen. Det Arbejde vilde maaske tage Aar og Dag, Inskriptionen paa Stenen viste utvivlsomt, hvor Stedet var, men hvorledes skulde denne Inskription tydes? Saa pludselig slog det ned i mig. Sayaka-sirawan, der har vi det. I al den Tid, jeg har opholdt mig paa Kinakysten og de østindiske Øer, har jeg altid haft Baadsmand fra Sarawak paa Borneo. Jeg kendte derfor en Del til deres Sprog og gamle Sagn, og blandt Borneosæflokkenes mange Guder, indtager Havets Gud »Awan« med de 9 Slangehoveder Førstepladsen. Awan med de 9 Hoveder skulde altsaa udtrykke Tallet 9, og det var antagelig 9 Skridt, men hvorhen? — Ja det skaffede mig atter frygteligt Hovedbrud. Men Kasi betyder Øst i Borneosæflokkenes Sprog. Betydningen af Sætningen stod altsaa nu klart for mig. Det var ganske simpelt 9 Skridt mod Øst fra Stenen. Men hvad be-

Templet med den sorte Sten.

tød de andre underlige Streger og Cirkler. Jeg standsede brat i min Tankegang, for pludselig hørte jeg et Brag bagved mig og saa til min Rædsel, at en stor Sten var faldet ned lige en Alen fra mit Hoved paa den Afsats under Rokkestenen, hvor vi havde slaet Lejr. Det forekom mig, at jeg saa noget røre sig over Klippekannten, jeg saa ogsaa i Morgendæmringen Rokkestenen bevæge sig, og i samme Øjeblik trak jeg min Browning til 6 Personer og fyrede et Par Gange, men Kuglerne prellede af mod Stenen og satte den i en vuggende Bevægelse.

Jeg maa nu ærligt tilstaa, at det løb mig koldt ned ad Ryggen. Jeg kendte af Erfaring kinesiske Præster, og Koreanernes har Ord for at være endnu værre. Jeg turde gøre min Saligheds Ed paa, at det var Præsterne, der havde udsøgt min ringe Person til at blive lavet til Flukfsk af den rare store Sten, der faldt ned ved mit ærværdige Hoved.

Hele Lejren var imidlertid kommet paa Benene ved Støjen, og da jeg fortalte Rosenthal, hvorledes jeg havde fundet ud af Hemmeligheden og bagefter nær var blevet maset, kom der et underligt Træk over hans Ansigt, som om han vilde sige: Gud give du var. Jeg besluttede derfor at passe paa ham. Begærligheden lyste ham ud af Øjnene, og han gebærdede sig som en Febersyg. I Løbet af et Øjeblik havde han skridtet Afstanden ud fra Inskriptionen ret imod Øst efter vort Lommekompass, og da vi havde gravet lidt, saa jeg straks, at der var en Fordybning i Jorden, der var blevet udfyldt med Sten. Vi naaede snart ind til den stejle Klippekrænt og saa, at der var væltet en stor Sten for Indgangen til en Grotte i Klippen. Før vi vovede os derind, saa jeg uvilkaarligt op og bemærkede, at en Præsterne oppe fra Tempeltaget saa ned paa os. Saasnart han blev opmærksom paa, at jeg iagttog ham, forsvandt han.

Jeg gav Ordre til at vælte Stenen med et Par Haandspager, og saa snart den gav sig, og Jorden i Revnerne faldt ud, lagde jeg Mærke til en gullig Damp, der trængte ud igennem Aabningen. Den Stank kendte jeg kun alt for vel. Det var Lugten af Kinesernes giftige Stinkpottes. Jeg har set Mænd dø deraf, og det Syn glemmer jeg aldrig. Jeg var nu straks klar over, at der var en ekstra Indgang til Grotten, og den var utvivlsomt ved Stenen med Inskriptionen i Templet. Præsterne havde altsaa smidt en Stinkpottederned i Haab om at ryge os ud. Men der skal noget til at ryge en gammel Rotte ud som Typhon Hansen.

Jeg sendte straks Fu-man-sju op til Templet med et Par Revolvere, saa Præsterne ikke turde komme i Nærheden af ham. Der var kun 6 Præster og Fu-man-sju havde to Brownings med til 12, saa derfor holdt de sig sikkert ogsaa i Skindet.

Stanken og Dampen fra Stinkpotten aftog kendeligt, da Fu-man-sju viste sig. Rosenthal var slet ikke til at styre, da Stenen var væltet fra, men styrtede ind i Grotten som en Gal. Det var ellers en fæl Gravlugt, der slog os i Møde blandet med Stanken fra de gullige Dampene. Et Øjeblik efter kom Rosenthal vaklende ud. Vandet strømmede ham ud af Øjnene, og saa snart han var i Stand til at trække Vejret, kastede han op og spyttede Blod.

Nu var han dog til at tale til Fornuft, og da vi havde ventet lidt, begav vi os ind i Hulen, der var saa fugtig, at Vandet drev ned ad Siderne. Det første vi saa, var en hel Mængde Gudebilleder, der laa hulter til bulter, og nogle af de mindre var af rent Selv og ret værdifulde. Jeg saa straks, at det var Gudebilleder, røvede fra Templer. Det havde altså

Hulen, hvor Skatten var gemt;
i Forgrunden nogle hvide Figurer af massivt Sølv.

saa været Satawakpirater, da det er det eneste Folk i Østen, der har haft Mod til at plyndre Templer. Overalt laa der væltede Kister med Messingbeslag, og strøet omkring i Hulen var der i Hundredevis af de gamle, store, kinesiske Sølvmonter med firkantede Huller. Kasserne var tomme. Der havde nok været Folk før os, og at de ikke havde været rigtig enige, derom vidnede nogle halvt hensmuldrede Benrade, der laa i en Krog. De var øjensynlig flere Hundrede Aar gamle. Jeg var straks klar over, at hvis vi var i Stand til at medtage Budhafigurene og Sølvmonterne, vilde det, der kom ind ved Salget, langt overstige Udgifterne til Ekspeditionen, men vi havde jo ikke undersøgt Hulen overalt, og der var maaske endnu store Værdier gemt. Jeg besluttede derfor at trænge ind i en lang Gang, der blev oplyst af et svagt Lysskær i den modsatte Ende, som uden Tvivl førte op til Templet. Jeg kunde ogsaa skimte nogle aabne Kister, hvor noget sølvglinsende lyste mig i Møde. Jeg opfordrede dog Rosenthal til at gaa først ind i Hulen, og et Øjeblik efter kunde jeg skimte ham i Lysskæret i den anden Ende af Gangen med

begge Hænder begravet i Kasserne. Der lød en underlig klingende Lyd ud til mig, akkurat den samme Lyd man hører i Banken, naar de tæller Penge. Jeg skulde lige til at følge efter, da jeg hørte Lyden af en Par Revolverskud og saa en underlig Skygge, der faldt hen over Rosenthal. En Skygge der flyttede sig, som om noget mægtigt faldt hen over ham.

Jeg gav et advarende Raab fra mig, der rungede igennem Hulen, men det var for sent. Rosenthal saa intet og hørte intet, Vanviddet lyste ud af hans Øjne. Nydelse af Whisky — og Guldfeber. — —

Der hørtes et vældigt Brag og et Skrig af Rædsel, som jeg aldrig glemmer, en Sky af aarhundredgamelt Støv rejste sig omkring mig, og samtidig følte jeg en kold, knoglet Haand, der greb om min Strube og trængte mig op imod Hulegangen.

Jeg greb for mig og fik Tag i to Haandled, hvoraf det ene førte en Kniv. Jeg følte, at Vejret gik fra mig. — Jeg var færdig, det var der ingen Tvivl om.

Men saa hørte jeg et voldsomt Knald tæt ved mit Øre og følte en sviende Smerte samme Sted. Grebet omkring min Strube løsnede sig,

og noget blødt foran mig faldt til Jorden omtrent med samme Lyd som en Klump vaad Jord, der falder paa et haardt Underlag. Jeg følte mig grebet af to stærke Arme, der slæbte mig ud i det Fri, og det første jeg saa, da jeg atter kom til Besindelse, var Fu-man-sju, der bøjede sig over mig og forsøgte at presse lidt Whisky ned imellem mine Tænder, og det næste jeg lagde Mærke til, da jeg saa op var, at Rokkestenen var borte.

Baade Fu-man-sju og jeg selv havde faaet nok af at grave efter Skatte i Nærheden af koreanske Templer.

Langt borte kunde vi se de rædselslagne Koreanere, der løb med Lastdyrene, alt hvad Remmer og Tøj kunde holde. Det gjaldt blot om at indhente dem, før de Tyveknægte forsvandt med alt, hvad vi ejede og havde. Vi gav os derfor til at løbe det bedste, vi havde lært, under en Regn af Sten fra de ærværdige, kronragede Bæster, der sikkert havde troet, vi laa knust i Hulegangen.

Et Par Skud fra min Revolver fik Lastdragerne til at standse, og jeg var mildest talt henrykt over de 4 Mand og Dyrene, der var tilbage, da vi uden dem aldrig vilde have naaet til Soul. De to Mand var forsvundne og laa antagelig knuste i Afgrunden.

Jeg mærkede nu først, at Tøjet paa

Det inderste Hjørne af Hulen,
hvor Benradene laa.

højre Skulder og Ærme var stivnet, og da jeg tog mig op til Øret, opdagede jeg, at det var borte. Den rare Fu-man-sju, der havde skudt Præsten, som vilde dræbe mig, havde samtidig skudt Øret af mig.

»Du er et Klodshoved,« sagde jeg indædt arrig til ham. »Nu er jeg færdig med at være i Kina«. Det er nemlig den Straf, der vederfares kinesiske Hønsetyve, at faa det højre Øre skaaret af, og hvad var

mere naturligt, end at Kinesere, der ikke kendte mig, ansaa mig for en Hønsetyv.

Fu-man-sju fortalte mig senere, at Præsterne havde kastet Stinkpotter efter ham, at han havde svasret med de Revolverskud, jeg hørte, og da han anede Uraad, skyndte han sig afsted til Hulens Indgang, og paa Vejen saa han Stenen falde, efter at et Par af Præsterne havde manøvreret tæt ved den. De kendte

altsaa en Maade, paa hvilken Stenen kunde omstyrtes. Han var lige kommet tidsnok til at bjærge mig ud af Kløerne paa en gammel Djævel af en Præst, der baade vilde kværke og dolke mig.

Jeg var nu blevet træt af Kina. Det Øre, jeg manglede, generede mig meget mere end det, jeg havde, og Fu-man-sju tog med mig hjem, da vi efter mange Genvordigheder naaede Shanghai.

Hvorledes man laver en Hektograf

Hektografen er et Apparat, ved Hjælp af hvilket, skrevne Sager kan kopieres. Vi kan meget ofte faa Brug for en saadan, men skal vi købe den, koster den en hel Del. Har vi derimod Lyst til at faa os en nogenslunde billigt, kan vi, uden derfor at være særlig fingernemme, selv lave os en.

Faa dig et Stykke tykt Blik, 25 cm. bredt og 40 cm. langt. I hvert Hjørne klippes et Hak ind, som vist paa Fig. 1, saa at der faas en Bræmme paa 2 cm. Alle fire Kanter bøjes op, og Spidserne paa den lægges langs med den tilstødende Side (Fig. 2). Den derved dannede Blikbeholder skal nu loddes i Kanterne, saa er den færdig til Brug. (Mærk: Prøv om den er vandtæt; hvis ikke, maa Loddningen gøres bedre).

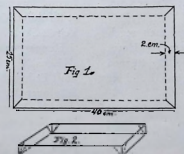
Vi vil nu se lidt paa »Massen«. Man har mange forskellige Opskrifter, og her er en af dem.

100 gr. Gelatine
400 gr. Glycerin
200 gr. Vand.

Sammenblandingen sker bedst paa følgende Maade: Gelatinen (Hussblas) og den tilsvarende Mængde

Vand afvejes. Vandet sættes i Kog, og Gelatinen tilsættes lidt efter lidt. Naar al Gelatinen er opløst, hældes Opløsningen over i Blikbeholderen, og Glycerinen tilsættes. Det hele sættes over en Gryde eller Kasserolle med spilkogende Vand, Massen røres godt om og stilles saa hen til Afkøling.

Hektografen har den kedelige Fejl, at man ikke kan bruge almindeligt Blæk til den. Man staar sig ved at købe sig en lille Flaske Hektografblæk (man kan faa grønt, blaat og rødt Blæk, og det koster ca. 50 Øre pr. Flaske,) men af Hensyn til dem, der kunde have Lyst til at lave det selv, vil jeg her give en simpel Opskrift.

10 gr. Methylviolet

8 gr. 20 % Eddikesyre

82 gr. Vand (helst destilleret)

Eddikesyren blandes med Vandet, dernæst tilsættes Methylviolet; det hele opvarmes svagt, og vi har faaet dannet blaat Hektografblæk.

Vi har nu de to Dele, der er nødvendige til Hektografering, og mangler kun Brugsanvisning.

Paa noget Papir, (helst Konceptpapir) skrives med en tyk Pen, det man ønsker kopieret. Papiret lægges ned paa Massen og trykkes godt fast paa denne. Naar det har ligget ca. 10 Minutter paa Hektografen, tages Papiret af, og man kan nu tage en hel Del Aftryk ved kun at lægge Papiret ned paa Hektografen, lade det ligge ca. 1 Minut og saa tage det af igen.

Man vasker Blækket af Hektografen ved at gnide den godt med en Klud, (ikke ulden), dyppet i lunken Vand. En Gang imellem er det dog nødvendigt at smelte den om, og dette sker paa følgende Maade. En Kasserolle med Vand sættes i Kog. Hektografen sættes over Kasserollen, og naar hele Massen er fly-

dende, sættes den til Afkøling paa et plant Sted.

Til denne Hektografmasse vil følgende være nødtigt:

Ca. 100 gr. Gelatine	ca. 0,30 Kr.
» 400 » Glycerin	» 2,50 »
» 200 » Vand	ca. 2,80 Kr.

Til Blæk:

ca. 10 gr. Methylviolet ca. 0,25 Kr.
» 8 » 20% Eddikesyre 0,20 »
» 82 » Vand

ca. 0,45 Kr.

Alt i alt vil Hektografen komme paa ca. 3,50 Kr., men en Patrulje

eller Trop kan have megen Gavn af den.

Toke Nyegaard.

LILLE TAA AF SVEND FLEURON

Svend Fleuron har skrevet en storartet Bog, der hedder: »*Det tuder om Natten*«, og dette er et Uddrag af den.

I skal læse den Bog, Dreng. Den er spændende som nogen Roman. Den store Hornugle Strix Bubo er Hovedpersonen. »Fuglehansens«, Skovløberen »Pist Lake« (— pragtfuldt Navn!), Maaren »Lille Taa« og »Uf« (Hornuglen og Strix's Mage, der er 100 Aar og har Træben — eller i ethvert Fald kun ét Ben), er blot nogle af de udmærkede Folk, man træffer i dens Selskab.

Bogen er kædet sammen af lutter smaa, virkelige lagtagelser i Naturen.

Hvis I kunde vænne jer til at gaa alene paa jeres »woodcraft« — Ekspeditioner og til at sidde uroligt stille paa en Træstub en halv Time ad Gangen, vilde I, i Løbet af et halv Aar selv have Stof nok til en mindre Historie af den Slags.

Hvis I ogsaa havde Fantasi til at lave Historien, og I kunde gøre det paa godt Dansk, vilde I have færre Dansklereres altfor tidlige Død paa jeres Samvittighed, end I har lige i Øjeblikket.

C. Lembeck.

Det er en Aften sidst i Marts under en Paalandsstorm . . .

Havet ryger. Intet Fartøj ses paa Vandet. De graa Byger og det graa Hav gaar langt borte i eet. Kun en enlig, stor Maage med et uforholdsmæssigt Vingetræk i Forhold til sin lille, lette Krop muntrer sig i Stormsuscene og gynger frem og tilbage over den ensomme Horisont.

Ram og salt driver Seluften gennem Strandskoven; den stinker af Fisk og Tang, af Strand og Musling . . . Strix danser ikke paa Brinken mere: hun har for Tiden andet at bestille.

Hun har bunket sig en Pinderede sammen mellem et Par udstraalende Rodhalse paa en lille, forkroblet Elm og ligger og ruger paa et ubefrugtet Æg, et sidste Æg, lagt af gammel Vane.

Og Bygerne kommer med Mellenrum, men regelsmæssigt som Børnene i Fattigmandshjem, og Havet derude faar Sandgraaets trostesløse Farve. Og Regnen pisker ned, bare strømmer og strømmer, saa der bliver Sø og Hav ogsaa oppe i Luften.

Strix trykker sig dybt i sit Læ under Elmestammen og lader Bygerne komme og Bygerne gaa; hun ruger og passer paa . . . Jorden, veed hun jo, er ikke til at stole paa!

Da rasler og støjer det foran hende i Visneløvet . . . et langstrakt, slangesmidt Rovdyr vikler sin blanke Pels ud af Tusmørkets Graa.

Det er ogsaa en af de gamle Fjender, — en god Kending fra Strix' jubelfyldte Dage! Skønt Lille Taa kun er blevet en lille Maar, ligner han dog sin Fader saa komplet, at det egentlig bare er Stumphalen, han mangler.

Lille Taa er paa sin Foraarsvandring; han leder efter Mage — ellers kom han aldrig paa denne barske Egn! Maaren aner ikke Uglen, kryber bare i Ly og er fæl ved Vandet. Hop, hop gaar det, hop, hop — inde i Tørvejret langs Ugletræet.

Var det noget af en Mindelse for Strix at se den Fyr, fortød hun maaske først nu en unyttet Chance under et tilfældigt Møde i en mørk Gran — eller er det bare Vejrets Skyld?

Hun ryger i Skovkatten, der i det første Overraskelsens Nu troer han løber lige i Favnens paa en Kal-kun! Et lunt Blink, en Blanding af Glæde og Forbløffelse over det fænomeneale Held, er ved at fæste sig i den lille Rovmorders smaa, listige Øjne — saa planter Strix sine otte Kløer i hans Bagkrop.

Æh! snerrer Lille Taa . . . en forbandet Fejltagelse! Og lynsnart smækker han sit korte, kraftige Kattegab

op — Strix ser som i et Sol-
nedgangssyn hans røde, blod-
dampende Svælg og hvide, kam-

bølgede Tandrader. En truende Sky af vild Ondskab
sænker sig over Maarens før saa spillende Pupillier; han
lægger Ørene tilbage og vrider sig ved en Kraftans-
spændelse pludselig om paa Hug.

Strix vil med sine Gribere holde sig Bæstet fra Livet
men Lille Taa er for lang, han magter mægelig at slaa
sine Forpoter i Hornuglen. Han favner Strix paa begge
Sider af Brystbenet og borer af al Smertens Raseri
sin Snude og Gab i hendes Fjer og Kød.

Et Øjeblik er Strix paa Nippet til at vælte om!

Hun maa slippe med en Klo og i en Fart slaa Vin-
gespidser og Hale som Støttestave i Jorden; men Maaren
gaar paa med hele sit Morderinstinkts fulde Ubødighed.

Forgæves knuger Strix sit laadne Ansigt mod hans
Nakke og lader sit skarpe Krognæb gøre lyst i hans
Pels, forgæves slynger hun ham sine Ulvehyl ind i Øret
og savler ham til med sit Gylp; den ophidsede Taa
ænsrer ingen Skræmsler, det gælder Liv eller Død —
Strix maa enten vige eller gaa i Gulvet!

Strix, der endnu er uskadt, fordi hendes tykdunede
Ham og lange, svære Bringefjer hidtil har taget Braad-
den af Maarens lidenskabelige Haps, vælger det første
og sætter i et Ryk fra sin Modstander; men Maaren
hænger fast og følger med.

Da kommer der et Orkanstød! Det slaar pludselig
som en Fugl Grif ned i Skovdybet efter Bytte, fælder
et Par Træer og snapper en Favnsfuld Lev. Strix breder
mekanisk Vingerne til Flugt — og let som en Fjerbold
med Maaren i sine Kloer bruser hun op gennem Skovs-
toppene. Hun er heldig lige i Opføjlet, hvor endelig
Lille Taa vil slippe, at faa ordentlig Tag om hans lange,
smukke Krop; hendes otte Krumdolke borer sig ind i
hans Skind lige under Skulderbladene mellem Ribbenene.

Det bliver en sælsom Luftfart! Mod den er Turen
med Hugormen den rene Leg; den frysende Storm
tager Strix med hendes Smule Bytte i sin vældige Klo
og stryger med rasende Fart afsted med dem. Den leger

Himmelspræet med dem, hvirvler dem i store Ruthe-
baneslyng op og ned og til Siden og rundt — Strix
har alle sine Kræfter nødig for at holde Vingerne
spændte.

Den vandblanke Jord jager paa Raabukkens Spring-
ben bort under hende; hun ser mulmhyllede Trætøppe
ile sig i Møde, i et Nu være under hende og saa atter
pile bort. Snart er hun svimlende højt i Vejret over
dem, hun ejner hverken Krat eller Højskov eller Bar-
pletternes Lysning, snart er hun de gyngende Kron-
hælv saaa nær, at hun kan høre deres Stormbrus og
Grenklapren — og der gaar et Gys igennem hende
trods hendes Livtag med Maaren; hun kan jo ikke lande,
føler hun, ikke standse og svinge op og staa i Vinden;
alt, hvad hun kommer til at røre ved, vil rende paa
hende.

Da tager hun vældige Tag med Vingerne, og skønt
Højflusflugt ellers ikke er nogen Ugles Sag, stiger hun
og stiger — hun maa bort fra Jordsuget og Stormblafret,
op, hvor hun uhindret kan glide omend i en selv for
hende vanvittig Hast.

Det farer gennem hendes Hjerne med Indtryk og
Fornemmelser; de trænger sig paa, faar Plads, skubbes
til Side og faar Plads igen, for alt imens slaas hun —
hun, den levende Ballon — med sin stadig lige mordi-
lystne Passager i Gondolen.

Lille Taa, der
allerde i første
Omgang har faaet
Strix' Kloer gens-
nem sine Indvolde
gramser i eet Væk-
løsi hendes Bringe
og Flanker; men
han mangler Un-
derstøttelse for sin
Bagkrop, hans Bid
bunder ikke, han
river blot store
Totter Fjer og
Skindstrimler ud.

Strix paa sin Side arbejder af al Selvføholdelsesdriftens Energi; sejt og vedholdende klemmer hun Hornedolkene dybere og dybere ind i Maarens Sider og tapper hans Bryst for Blod, alt mens hun slinger i Flugten af Ophidselse og Overanstængelse.

Taa er ved at mattes. Han snapper vildt og blindt i Dødens Vildelse om sig, og hans kraftige Bagkløer, der gentagne Gange under Farten paa skæbnsvanger Vis har kartet Strix hen langs Bugen, begynder at hænge slatne og livløse ned.

Da benytter Strix et Øjeblik, hvor Lille Taa, for at faa Luft og faa Fjerktildret af Munden, strækker Halsen ud, og hun fatter ham med sit skarpe Krognæb om Struben. En Brøkdel af et Sekund svimler det for hende — saa slipper hun pludselig, først med Griberne, saa med Næbet, hun slynger Taa fra sig og kvitterer ham under et Sprøjt af sit kalkhvide Skarn. I en langstrakt Bue ser hun hans sorte Rovdyrkrop, piskende rundt om sin Svans, kulbutere gennem Luften, indtil Jordmulmet endelig sluger den, og han bliver borte i Natten.

I samme Nu tager Stormen som med et Kæmperyk i Strix, lettet for sin Passager er hun faa Øjeblikke efter højt oppe mellem Skyerne; hun maa skyndsomst mindske Vingespænd, svaje rundt og med Næsen mod Vindretningen lade sig føre sidelængs afsted i lange vidstrakte Slynge. Vandkolde Stormkast fnyser hende i Synet og plukker hendes Ham for løse Dun og Fjer — saa brister de i stride Regnbyger om hende.

Udmattet af Kampen og tung af Regnen, der truer med at slaa hende ned, søger hun skyndsomst Læ bag den første Blakkrant, hun træffer paa. Nu, hun er Frifugl, føler hun ingen Angst for at rende paa; hun har sin fulde Manøvreedygtighed og lander glat paa en Mark i Dalbunden.

Hun er frygtelig tilredt!

Det ene Laar hænger i Laser, det snurrer igennem det helt ud i Kløerne; Benet nægter straks at yde Kroppen Støtte. Af de lange Bringefjer, hvormed hun plejer at »lune Kløer«, er der bare nogle enkelte Dun igen; Resten af Brystet sidder i blødende Huller og Rifter. Hun er mør over hele Kroppen, i Nakken, i Vingerne — og hendes mægtige Fangere er som trukket af Led. Den store Knude paa hendes venstre Øjenlaag, som hun har baaret paa i Aarevis siden sin Kamp med Hugormen, er svulmet op til næsten Valnøds Størrelse og staar frem over Øjet, saa hun daarlig kan se. Hver Plet paa hendes Skrog raaber paa at blive kælet for og pillet!

Hun maa ind og sidde i Ro og Ensomhed et Steds — og hun hinker af ned til en Greft og gemmer sig ind under en Overkørsel.

En stor Frø, der, vaagnet af sin Vinterdvale, er paa Veje ud, er saa uheldig at løbe lige i Kloen paa hende.

— — —

Den kolde Klump var en Himmerigsmundfuld for Strix; den virkede som et Stykke Is i Munden paa en stakkels tørstende, febersyg Patient!

Lidt om Kunstløb paa Skøjter

af Læge Meincke. Danmarksleder i Kunstløb.

Det Emne, Redaktionen af »Vor Ungdom« har bedt mig skrive om, fylder mig med Vemod.

Jeg synes, det er længe siden, vi havde Brug for Skøjterne, og de Vintre med Is og Sne, som man dog, trods alt, har oplevet, staar for mig som noget taaget og fjært.

Jeg har en Fornemmelse af, at Danmark i meteorologisk Henseende befinder sig nede i en Bølgedal, hvor Vinteren smelter væk.

I 1915—16 var her praktisk talt slet ingen Vinter, skønt det begyndte

saa lovende med en Novembersøndag paa syngende Is i Dyrehaven. Men Fortsættelsen blev ikke Starten lig. Alt, hvad de saakaldte kolde Maanedernaadede at præstere, var to Dage paa Peblingesøen, et Par andre paa den kommunale Overrisslingsis og, for Folk med en fin Næse, nogle faa Skøjture udenfor Byen. Altsaa saa godt som intet. 1914—15 var lidt, men ikke stort bedre. Foreningsbanerne var aabne 10 Dage. 1913—14 var præcis ligedan. 1912—13 talte ikke med. Den Vinter kom ikke ud

over Galoschestadiet. Vi skal helt tilbage til 1911—12 for at træffe en Vinter, der tillod Afholdelse af Konkurrence. Men flot var den ikke, kun paa 30 Dage, og brat hørte den op. To Uger efter Konkurrencen, der fandt Sted i 10 Graders Kulde, klukkede muntre Smaabølger paa den Plet, hvor Løberne havde slaaet deres Sving. I 1909—10 havde vi det sidste Decenniums eneste ordentlige Vinter. Men den var til Gensæld ogsaa af Extraklassen, paa helt op imod 150 Løbedage. Spredte har

de gode Vintre altid været, men dog ikke med saa store, aabne Rum som nu. 1905 var upaaklagelig, 1900 og 1899 ligeledes, endnu bedre 1892-93, da Skøjteløbet begyndte sidst i November og sluttede ind i Marts; allerbedst af alle dog 1888, da jeg traadte mine Barneskøjter paa den forlængst udfyldte og bebyggede Aggersborg Sø ved Siden af Rosen-vænget. Da løb vi endnu den 1. April. Ja, det var dengang!

Der er vel en Mulighed for, at vi nu er paa Vej op paa Bølgetoppen, og at denne Maaned vil give Sneens og Isens Venner lidt Juleknaas under Skøjte og Kælk. Det vilde i Sandhed glæde en snart ældre Fyr, som altid faar Kriblen i Benene, naar den første Kulde krydrer Luften.

Op det vilde gavne denne Artikels Aktualitet.

Emnet er altsaa

Kunstløb.

Lad os derfor gaa ud fra, at de forberedende Øvelser er et tilbage-lagt Stadium. Vi har lært at tumle Tyngdepunktet i den nye glidende Bevægelse, lært at krydse forlænds og baglænds, kender de simple Sving, forlænds og baglænds indad og udad, vi kan lave en forlænds Slange, en hel Del Tretalsvendinger og maa ske et Øjesving.

Salchows Skøjte.

En Løber, der er naaet saa vidt, og som har yderligere Lyst til at trænge ind i den smukke og interessante, men temmelig vanskelige Kunstløbsdræt, vil rimeligvis snart føle Trang til at lade sine første Øvelsesskøjter afløse af et Par, hvis Konstruktion tager direkte Sigte paa Kunstløbet. Vi maa derfor nu se lidt paa

Materiellet.

Vi maa gøre os klart, at uden ordentlige Skøjter kan man ikke løbe, som man skal, og som man vil. Saaledes er det jo med al Sport. Man kan ikke cycle paa en »Skærveknuser«, man kan ikke spille Tennis med et et Rejnet og ikke Fodbold iført et Par gamle »Sutter.« Og synes vor unge Kunstløbsaspirants Forældre, at 15-20 Kr. er for meget at sætte i et Par Skøjter, kan man vel nok afvæbne Indvendingen med at minde dem om, hvad anden Sport fordrer af Rekvisitter. Tænk hvad det koster at spille Tennis! Et Par Fodboldstøvler varer da heller ikke evigt. Og en Cycle! Kunstløbskøjten Levetid er meget længere, blot man venter med at købe dem, til man er nogenlunde udvokset.

Der er mange Modeller at vælge imellem. Den nu raadende Standardtype for Klingen er 5-7 mm. bred paa Midden, 1 1/2 mm. smallere for og bag. Kurven, (Fladeformen), er tre-deit, let cirkelkrummet for og bag med et ca. 3 cm. langt, plant Stykke paa Midden.

Materialet kan variere adskilligt, og det er ikke altid bedst i de Modeller, der er finest at se til. Tyskerne fremstiller Masser af Skøjter efter nordisk Tegning, somme gode, af brugeligt Staal, med korrekte Kurver, andre billigt Fusk med falske eller rent tilfældige Kurver, men af pynteligt Ydre. Man kan faa en

udmærket Skøjte af tysk Fabrikat, men er dog sikrere i Sverige. Køber man en haandgjort, svensk Skøjte, konstrueret af et kendt Navn, handler man ikke forgæves; men de er ikke just billige, de fine, svenske Skøjter. Mest kendt herhjemme er Lagergrens Model, der nu mest bruges i forskellige tyske Udgaver, som langt fra alle er lige gode. Hvis den endnu er at faa i Gøteborgfabrikatet (Schenstrøm), troer jeg, den er at foretrække. Jeg løb selv i sin Tid paa en Gøteborg i tre Aar, uden at den behøvede Slibning. Verdensmesteren Salchow har konstrueret en meget fin Skøjte, der i Originaludgaven (Stille, Stockholm) præsenterede sig som et dejligt Stykke Kunstsmedehaandværk. Den skiller sig fra Lagergrens Skøjte ved at have Snabel med Takker i Stedet for Spids, hvilket er at foretrække for Løbere, der har svært ved at undlade at bruge Spidsen til Af sæt (hvad man ikke maa). Ogsaa Salchows Skøjte findes i tysk og gøteborgsk Efterterligning. Jeg foretrækker langt den gøteborgske. Den originale Salchow er meget dyr, Schenstrøms overkommelig.

Næsten lige saa vigtig som Skøjten er Støvlen, paa hvis Hæl og Saal Skøjten befæstes ved Skruer. Støvlen skal være af tykt Læder, højskæftet, lavhælet, til at snøre, og den skal passe som en Handske.

Lagergrens Skøjte.

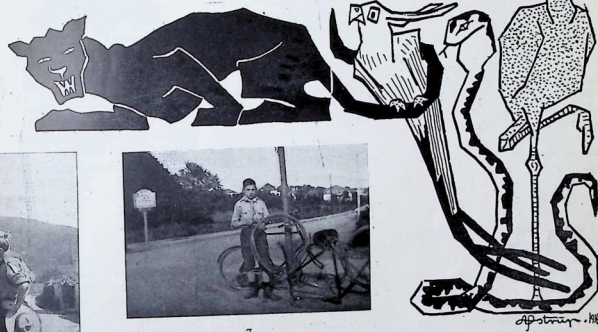
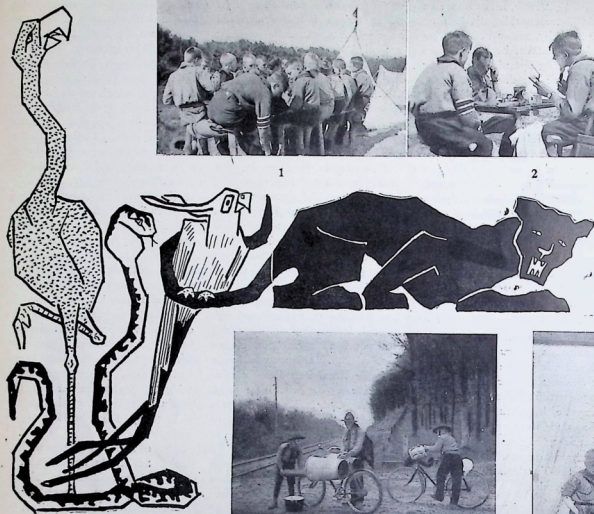

1

2

3

4

5

7

1. »Uden Mad og Drikke duer Helten ikke«.
2. Fra Sommerlivet: Slaamaskiner i Arbejde.
3. »Havregrød paa 100 Maader« (salt, sveden etc.).
4. »Hver Spejder sin Orden«.

5. Ogsaa en Tropskærre.
6. Fra det store Hovedkvarter: Raadslagning.
7. En Cycle, der trænger til frisk Luft.

Det nytter ikke at udnævne en gammel Spadserestøvle til Skøjtestøvle, ikke engang at tage en ny dertil. Skøjtestøvlen maa sys efter Beskrivelse, Tegning af Foden og Maal af den Skomager, man har Tillid til. Og den maa aldrig bruges til andet. Den hører Skøjten til. Men husk: en god Støvle kan anvendes en lille Evighed. Jeg har selv aldrig ejt mere end to Par Skøjtestøvler. Det Par, jeg nu har i Brug, er 15 Aar gamle. Og de holder sikkert Resten af min Skøjtetid.

Kunstløb deles i Skolen og frit Løb.

Skolen.

Wienerskolen, er en Samling af Figurer, der, ved Konkurrencer, i et forud bestemt Udvalg, skal udføres af hver Deltager. Det kræves i første Række, at Figureernes Tegning paa Isen skal være saa nøjagtig som mulig (Buerne grupperet symmetrisk om to paa hinanden vinkelrette Akser), i anden Række lægges Vægt paa Holdning og Stil, i tredje paa Størrelsen af de udførte Figurer.

I en Konkurrencens Afdeling for frit Løb gives der Deltagerne Lejlighed til at vise Spring, Danse, Kæder, Pirouetter etc. Skoleøvelserne vurderes efter nøje bestemte Regler; det frie Løb, der tæller noget mindre, lidt mere frit. Summen af Points fremkalder Resultatet.

Skolen er Fundamentet, i Kunstløb som andetsteds i Livet. Ikke alene fordi Wienerøvelserne danner Grundlaget for den vigtigste Part af Bedømmelsen, men fordi de indeholder Størstedelen af de Vendinger, Kants, og Fodskifter, som man har Brug for i de frie Øvelser, og fordi de, i den bundne Form, indtæres paa en saadan Maade, at man behersker dem, naar de gives fri uden Baand.

Til at gennemgaa Skolens Øvelser, er her hverken Sted eller Plads. Lad os nøjes med at tage en enkelt som f. Ex. det Tretal, der her er tegnet efter Wienerskemaal, til hvis letteste Øvelser det hører. Ikke sandt, det ser nemt og simpelt ud. Og dog er det ikke helt uden Vanskelighed at gruppere de enkelte Buer nøjagtigt, som de staa prentet. Tænker man sig at begynde det ene Tal i forlænds udvendig Sving paa højre Fod, derefter Vending til indvendig baglænds og at skulle gaa over til indvendig baglænds venstre for at slutte med udad forlænds venstre, da fordrer denne Øvelse en meget nøjagtig Afbalancering af Krop og Lemmer, en bestemt Benstilling og en vis Skuldervridning paa et ganske bestemt Sted for at faa Akslen anbragt og Buerne gjort lige store og lige runde.

Det lille, skematiske Rids viser, hvorledes Tallene tager sig ud, naar man løber dem med korrekt og med fejlagtig Benstilling. Selv de simple Figurer kræver Taalmodighed og lang Tids Øvelse. Man kan da tænke sig,

hvilket Arbejde og hvilket Legems herredømme, der skal til for at gøre den højere Skoles svære Kombinationer af Slangesving, Øjer og Vekselvendinger (Skiften paa samme Kant fra forlænds til baglænds eller omvendt).

Imidlertid er Skolen jo ikke alt, og mange skyer den for dens Vanskelighed og Brydsomhed.

Nuvel, ikke enhver har Tid til Træning, eller Ærgerrighed efter at vinde i Kamp, og man kan ogsaa uden den blive »Duks i Skolen«, blive en flink Løber. Der findes

Daarlig Stil.
Kramptagtig Holdning, Styrebenet stift og for langt fremme, Taaspidsen indad, Bagdelen for langt bagud.

mange, som uden nogensinde maalt bevidst at have dyrket Skolen, siden der inde med en Dygtighed og Sikkerhed, som forholdsvis let lokker dem Kæder, Vendinger, Danse, ja selve Skolen i fri Udpensling, frem af Skøjterne, og som har lige saa stor Glæde af deres Færdighed, som den mest sprænglærde Skolelærer af sin.

Ogsaa herhjemme træffer man den Slags flinke Løbere, og somme af dem faar noget helt nydeligt ud af deres Løb. Men andre misbruger unægtelig deres Færdighed, og det

Fejl Holdning.
(Hovedet forover hængende, Styrebenet for stærkt bøjet).

er vel nok de fleste. Og de gør det, fordi de bryder sig fejl om Stilen.

Der kan være Fart, Kraft og Sikkerhed nok, men de kringler Benene sammen under sig, eller bærer dem stive som Gærdestaver, eller gnidrer op ad hinanden, eller de bøjer Hovedet ned paa Brystet, skyder Bagen agterud og fægter med Armene, mens de suser Banen rundt uden at se sig for.

Og hvad er selv en betragelig Færdighed men alle disse Fejl, eller blot en enkelt af dem, — det samme som Balletdans med krogede Knæ og udad til Bens.

Sagen er den, at Kunstløb af sin Udøver foruden Færdighed fordrer Beherskelse og Form, og at den, som kan gøre ganske simple Øvelser i korrekt Stil, er mere Kunstner end den, der kan hekse paa Skøjter, men lader Krop og Lemmer skotte sig, som de vil.

Lad Dig kritisere.

Stil er noget, der undertiden, men

sjældent, er medfødt; mange savner de kropslige Anlæg, der er nødvendige, og erhverver dem aldrig, andre kan tilegne sig den ved Øvelse og ved kritisk Undervisning. Det sidste er ikke det mindst vigtige. De færreste ved nemlig Besked med, hvorledes deres Løb tager sig ud. De kan svæve i den Tro at være uimodstaaelige, indtil der en Dag kommer en Mand og fortæller, at baade det og det er galt. Derfor gør enhver, som vil løbe Kunstløb, fornuftigt i, nu og da at bede en Bekendt, helst en bedre Løber, om at rette og kritisere. Og saa tidlig som muligt, thi er en Fejl først groet fast, lader den sig vanskelig slibe af.

Det er ikke let i Ord at beskrive, hvad Stil er eller Form. Hvad vil det sige, at Bevægelserne skal være elegante, Overgangene bløde eller Løbet smidigt? Sligt maa læres ad praktisk Vej.

Nogle faa

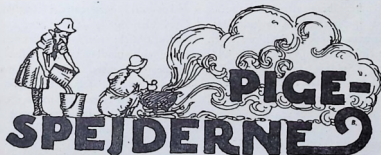
Grundregler

kan dog slaas fast:

Hold Ryggen rank uden Svajryg, bær Hovedet højt. Før i Svingøvelser det frie Ben godt ud fra Kroppen, hold Vristen strakt med Taaspidsen udad, bøj det bærende Ben let i Knæledet, stik ikke Bagen ud, brug ikke Skøjstens Spids til Afsæt, gør ikke Armene stive og ikke urolige, hold dem ikke ind til Kroppen og ikke for højt til Vejrs, aldrig spidse Albuer.

Man indleder sine Øvelser fra fri, oprejst Stilling. Derpaa fører man det Ben, der først skal bære, med strakt Vrist et lille Stykke frem, og sætter, med en kraftig, men dog blød og jævn Bevægelse, af med hele Kanten paa den anden Skøjte, og fortsætter sin Øvelsesrække, idet man stadig glider, aldrig falder eller plumper ind i det, man vil udføre.

Det er godt at være dygtig, men først naar alle disse Regler overholdes, bliver Skøjtelebet til, hvad det bør være, — en glidende Harmoni.

Redaktør: Frk. ESTRID OTT, Ribegade 3, Ø.

HVAD ER EN GOD GERNING?

AF FRU OLGA OTT

Dette er et Spørgsmaal, som en Trop Pigespejdere for nogen Tid siden pludselig saa sig nødsaget til at tage op til grundig Overvejelse,

da deres Tropsfører — en ung, elskværdig Lærerinde — inden de spredtes over Terrænet, gav dem den Op-
gave, at hver af dem, inden de efter

et Par Timers Forløb vendte tilbage til Lejrpladsen, skulde have udført en god Gerning.

Nu skulde man tro, at man altid, især naar man er meget forhippet paa det, kunde komme til at gøre en god Gerning. Men naar man vander ad en forholdsvis øde Landevej eller gennem en bladløs, tilsneet Skov og kun møder enkelte vejfarende, der egentlig ikke ser ud til, at de trænger til vor Barmhjertighed, saa bliver Opgaven alligevel ikke helt nem.

To af de unge Piger mødte omsider paa deres Vej en Soldat, der bar en meget tung Koffert. Naturligvis havde de i Eventyr læst om en gammel, rynket Morlil, der slæbte af med sit tunge Brændeknippe paa den

trætte, krogede Ryg, og om den raske unge Mand, der tilbød sin Hjælp, og siden til Tak for sin Barmhjertighed blev forgyldt fra Top til Taa. Det havde foresvævet dem, at det var noget i den Retning, de burde gøre, derfor gik de hen og tilbød Soldaten deres Hjælp.

Han var en kraftig, ung Mand af Arbejdertypen, de to unge Piger var et Par spinkle fjorten—femtenaars Bourgeoisfrøkener, der aldrig inde i Byen vilde have tænkt sig at bære deres egen Koffert af et saadant Omsfang; men nu saa de kun — tyngede som de var af Opgavens Vigtighed og Vanskelighed — at her var en Udvej.

Og hvad gjorde saa Soldaten? Han lo dem lige op i Ansigtet og betakkede sig for deres Hjælp.

Rimeligvis har han straks i Tanken set det morsomme i Situationen; sig selv spadsere med Hænderne i Lommerne bagefter de to forasede Pigebørn, og ikke fundet sig tilrette i den.

Der var to andre Spejderpiger, der fandt paa at gaa fra Hus til Hus og tilbyde deres Hjælp til et eller andet Arbejde. Nogle Beboere, der ikke kunde lide Spejdere, sendte dem kort bort, der var andre, der vilde traktere dem med Æbler og Kager, men den store, gode Gerning, de hagede efter at udføre, viste sig ikke.

Omsider var der dog en klog og praktisk Husmoder, der morede sig over deres Ivrighed og fandt Fornøjelse i at beskæftige dem. Hun bød dem ind i Stuen og spurgte, om nogen af dem kunde stoppe Strømper. Det var kun den ene af dem, der var øvet i denne Færdighed, den anden blev derfor sat til at sy Korsstingsbroderi paa en Kjole, medens Veninden bedede Hæl og Taa paa to Par gamle Uldsokker.

Deres Begejstring for dem selv, da

de atter efter en Times Forløb gik henad Landevejen, var ikke overvældende, men de trøstede sig med, at et lille Resultat altid var bedre end slet intet.

Fire ivrige Pigebørn fandt Vej ned til en foreløbig Soldaterlejr, hvor de tilbød Køkkenet deres Hjælp, og de blev straks sat til at vaske op og gøre Gryder rene. Det maa siges til deres Ros, at de klarede det uvante Arbejde med godt Humør, men da de i deres Ivrighed ogsaa vilde til at rede Soldaternes Senge, lagde en behjertet Soldat sig imellem — det var ikke Arbejde for unge Piger.

Kun to af den hele Flok havde været afgjort heldige, de havde virkelig mødt en gammel, fattig Mand, der var anvendelig for deres Godtgørelse — ham forærede de deres

Mad og de Drikkevarer, der var bestemt for deres egen Mund.

Det var disse to, der, takket være deres Held, gik af med Sejren, og Bevidstheden om denne — i Forbindelse med den gamle Mands hjerte- lige Taksigelse — har forhaabentlig været dem Erstatning for den Sult og Tørst, de Resten af Dagen maatte lide.

Dette er en Spejderhistorie — en sand Historie og en belærende Historie; thi overbeviser den os ikke om, at en god Gerning vanskeligt kan udføres efter Kommando, men at den maa fødes i vort eget Hjerte og have sit Udspring af vore egne Følelser, hvis den skal blive til virkelig Glæde for den, der giver, og den, der modtager.

TUREN TIL YSTAD

Ystad! Ved blot at høre Navnet nævne, vil for Eftertiden 30 danske Pigespejdere straks blive interesserede. Der tilbragte nemlig omtalte 30, med Spejderchefen, Grevinde Brochenhuus-Schack og Divisionschefen for Københavns Division, Frk. Oldager, i Spidsen, to uforfælgelige Dage fra Lørdag d. 21. til Søndag d. 22. Oktober 1916. Vi stillede ved Baaden i Havnegade om Lørdagen Kl. 2³⁰ Eftn. Vejret var mærkværdigvis godt. Det er det ellers aldrig, naar Pigespejderne skal paa Langfart. Paa hele Sejlturen til Malmø havde vi jo Arbejde nok med at skrive vor »Stambog« i to Exemplarer. Ellers kunde vi under ingen Omstændigheder komme ind Sverige. Resten af Tiden sang vi. Det gør Pigespejderne altid, baade i godt Vejr og i Regnsvejr, altid synger del i Malmø havde vi 3 Timers Ophold, inden Toget til

Ystad skulde gaa. Alle Parker var lukket, mørkt og temmelig koldt var det. Naa, hvad andet var der at gøre end at gaa i Biografteater. Det tænkte Grevinden ogsaa, da hun gav Biosgrafter til hele »Koret«, hvilket selv følgende blev modtaget med vild Jubel. Fra Biografen marcherede vi til Bane- gaarden, hvor vi slog os ned i Vens- tesalen, og der begyndte Sangen igen. Nogle Historier blev ogsaa givet til bedste, og endelig blev Klokken da

Under Øvelserne i Skoven.

8 1/2, og vi skulde køre. En Vogn var reserveret Spejderne. Man ved jo nok, at saa snart Spejderne er en hel Del sammen og paa et Sted, hvor de maa slaa sig løs, saa gaar det ikke stille af. Og det gjorde det sandelig heller ikke her. Hele Sang-Repertoiret blev gennemgaaet. Enkelte Spejdere, som aabenbart var trætte, lagde sig op paa de store Bagagebærere, og Førertog sig en lille, improviseret Bridge paa Spejderchefens Koffert. Da vi nærmede os Ystad, fik vi jo alle travlt med at ordne vort Tøj og os selv, og det blev ivrigt debatteret, hvor man nu skulde sove i Nat, om Svenskerne var flinke o. s. v. Paa Banegaarden blev vi modtaget af »Kärshafen« Frk. Neumann, Tøpser Frk. Strandberg og fire »flickscouters«. Efter at have udvexlet Velkomsthilsener, bad Svenskerne os marchere med til Skolen, hvor de havde »littet varmt«. Dette lod vi os ikke sige to Gange. Paa Skolen fik vi en imponerende Modtagelse. De 25 svenske Pigespejdere var, med det svenske Flag i Spidsen, opstillet paa Trapperne, og idet vi gik op, sang de en svensk Spejdersang. Paa Gangen stillede vi op med Dannebrog i Spidsen, og til Tonerne af »Du gamla, du fria« marcherede vi ind i en stor Sal. Her var dækket tre Borde, to

lange til Spejderne og et mindre til Førerne. Hele Salen var pyntet med svenske og danske Flag, og Blomster i svenske og danske Farver. Vi fik Kaffe og Kager, som Spejderne selv havde bagt. Spejdere med smaa, hvide Forklæder vartede op. Det hele var vældigt »stilig«. Da den værste Sult var stillet, talte Spejderchefen for Sverige. Derefter fulgte Velkomsttale af Frk. Neumann og en Tak for Modtagelsen af Grevinden. Og saa begyndte Sangene igen. Svenskerne imponerede os atter, ved at synge »Der er et yndigt Land«. Da der var gaaet en halv Time med Sang af begge Parter, blev der holdt Aftenben, og Københavnerne blev fordelt til Kvarterværterne. De blev hurtigt gode Venner med Svenskerne, som viste sig at være vældig flinke, og man saa Svenske og Danske spadserere med hinanden Arm i Arm, hjem til Kvarternerne. Næste Morgen stillede vi i Skolegaarden Kl. 9. Der var en ivrig Samtale om, hvor man havde boet i Nat, og Fortællen om alt det dejlige, man havde faaet, saa som varmt Vand til at vaske sig i, Ild i Kakkellovnen, (ellers Luksus for Spejdere) Koteletter, Marmelade o. s. v. Efter »Korum«, som afholdtes i Gymnastiksalen, blev Dannebrog ført til højre Fløj, og baade svenske

og danske afmarcherede til »Lilla Skogens«, c. 4 km. Nord for Byen. Vi vakte en hel Del Opsigt i Byen, da vi marcherede igennem med Faner og Sangkor i Spidsen. »Lilla Skogen« var et herligt Sted med glimrende Terrain for Spejdere. En stor aaben Mark med Skrænter lige ned til Stranden og en mindre Skov bagved. Her viste Københavnerne deres Færdighed i Samaritergerning og Nødhjælpsforbindinger. Svenskerne signalerede, og til sidst var der Stafetløb, Forhindringsløb e. t. c., hvilket var meget spændende. Saa kom Frokosten i Form af »Klemmer« og Mælk. Klokken 12 1/2 marcherede vi tilbage til Byen for at bese denne. Ystad er en morsom, gammel By med mange gamle Huse, smalle Gader og et seværdigt, gammelt Kloster, som nu bruges til Museum og Bibliotek. Dette havde vi dog ikke Tid til at tage nærmere i Ojesyn. Ved Tilbagekomsten til Skolegaarden blev Fanen ført tilbage til venstre Fløj, og saa var der Hvil i en Time. I den Tid blev alle Byens Konditorier stopt. Nogle enkelte Spejdere tog dog det fornuftige Parti at blive i Gymnastiksalen, som stod til Disposition. Klokken 2 blev der fløjet til Spisning. Middagen blev indtaget i Festsalen og bestod af Frikadeller og Risdessert. Efter Middag var Førerne inviteret til Kaffe hos Skolebestyrerinden. Imedens sang og spillede Spejderne oppe i Salen. Nu da alle Førerne var gaaet, kunde de jo rigtig slaa sig løs. Klokken 3 stillede Københavnerne med fuld Opbakning i Skolegaarden. Nu slog Afskedens Time. Spejderchefen takkede for den store Gæstfrihed, og udtalte Ønsket om, at se Pigespejderne fra Ystad her i København i Juleferien. Og saa gik det afsted til Stationen. Her var der samlet en Masse Mennesker for at se os drage afsted. Inden vi steg i

Danske og svenske Spejdere spiser til Middag efter Øvelserne i Skoven.

Toget, afsang vi »Du gamla, du fria«. Saa tog vi Afsked med vore elskværdige Kvarterværter, og til sidst gav vi Svenskerne en Raket. Hele Hjemrejsen gik ligesom Udrejsen. Heldigvis havde vi ikke denne Gang Ophold i Malmø. Paa Kajen i Malmø var der ligesom i Ystad samlet en Masse Mennesker, for at se paa os. I Malmø findes nemlig ingen Pigespejdere. Vi gav en Del Fædrelands-sange til Bedste, og Folk klappede. Klokkeren 6 sejlede Baaden. Ombord blev de to sidste Dages Oplevelser ivrigt drøftet. Og saa brugte vi den sidste Rest af vor Stemme. Efterhaanden var nemlig næsten alle blevet ravnehæse. Kl. 8 lagde vi til ved Havnegade efter en herlig Tur over Sundet. Her stod en Del Forældre for at modtage os. Vi gik fra Borde og traadte af, efter at have givet Spejderchefen en Raket med paa Vejen, som Tak for Turen. Vi havde alle knyttet et Led til den Kæde af Spejderminder, som vi en Gang senere i Tiden vil se tilbage paa med Glæde og Taknemmelighed, og vi haaber til Jul at faa Lov til at knytte endnu et Minde til de øvrige, naar Pigespejderne fra Ystad kommer til København.

Een af de 30.

Fra Sommerlejren.
Greverne paa Besøg i Lejren.

Hjælp dine Medmennesker

Af E. J.

En af vore Love siger, at vi hver Dag skal gøre en god Gerning, og det maa staa dig klart, lige fra den Dag, du træder ind i Korpsen. Knyt en Knude paa hver af de to Ender af dit Tørklæde; naar du har gjort en god Gerning, saa løser du den ene Knude op. Skulde det ske, at du en Dag ikke har kunnet dette, ja, saa maa du anstrenge dig dobbelt den næste Dag, saa at du kan løse dem begge to.

En god Gerning behøver ikke at være stor, du kan f. Eks. hjælpe en gammel Kone over Gaden, gøre Plads for en ældre, enten det er i en Kirke eller en Sporvogn, give et tørstigt Dyr noget at drikke. Finder du en Banan eller Appelsinskal paa For-touget, saa er det din Pligt at kaste den i Rendestenen, saa at ingen glider, falder og maaske brækker Benet. — Du maa gøre en god Gerning hver Dag, og du maa ikke tage imod nogen Belønning herfor.

Det er ikke tilstrækkeligt at læse om, hvorledes Folk bliver reddede, og saa mene, ja nu ved man, hvorledes man skal bære sig ad, — og saa lader man den Sag hvile. — Nej, du maa selv prøve, hvorledes du vil gøre i Praxis; saasom hvorledes man binder et vaadt Lommetørklæde over Næse og Mund, saaledes at du er i Stand til at aande i et røgfylt Værelse, hvorledes man løfter og bærer en bevidstløs, hvorledes man kan rive et Lagen i ikke altfor tynde Strimler og knytte dem sammen til et Reb (Kællingeknude) for at redde sig i Tilfælde af Ildebrand.

Brug dine Øjne.

Sætternissen har i dette Nummer været særlig ondskabsfuld. Han har i et Par Artikler rettet rigtige Op-givelser, saa de blev forkerte. Denne Gang drejer det sig ikke om almindelige Staves eller Tegnfejl, nej, det er Fejl af en meget alvorligere Karakter. Der er som sagt to Fejl, og er du i Stand til at finde blot den ene, har du Chance for at vinde et Armsbaandsuhr; du skal ikke ærgre dig alt for meget, hvis du ikke kan finde den anden, for maaske er det ikke din Skyld.

(Jeg kan desværre ikke udtrykke mig tydeligere, uden at robe Hørmeligheden).

Løsningen skal være indsendt til Estrid Ott, Ribegade 34, Ø. inden d. 10. ds.

*Anbefal Bladet
til dine Kammerater.*

Hvad enhver Spejder skal vide!

Tiden nærmer sig, da vore Søer og Kanaler tildækkes med den hellige, blanke Is. Men det er jo ikke altid, at den kan bære, og Vintren indledes da i Reglen med Avismeddelelser om Ulykker paa Isen.

Som Spejder bør Du være klar over, hvad Du vil gøre, naar Du ser et Menneske, der er gaaet igennem Isen.

Du kan faa Brug for en Stige, en Planke eller en Bjælke, et Tov eller en lang Stang.

Læg Dig paa Maven, skyd Stigen, Planken eller Bjælken, foran Dig paa tværs af den Retning, hvori Du bevæger Dig henimod den forulykkede. Derved fordeler Du dit Legemes Vægt over en større Overflade og formindsker Faren for, at Du selv gaar igennem.

Læg Dig over Stigen og prøv at trække den forulykkede op paa denne.

Hvis Du kan faa fat paa et Tov, bind da dette fast paa Midten af en ca. 1 m. lang Stok (Spejderstav), kryb saa langt ud, som Isen kan bære, og kast Tovet med Stokken ud til ham. Kryb tilbage og forsøg at trække ham op.

Har Du kun en lang Stav, Baadshage eller lign., saa ræk den ud til ham.

Har Du faaet ham paa det tørre, og der maaske kan være Tale om Førefrysning, saa har Du vist lært, hvoreledes Du kan modarbejde dette. Fremgangsmaaden er jo den, at Du gradvis søger at tilbagegive Legemet dets naturlige Temperatur. Det vil være forkert straks at bringe ham ind i en varm Stue.

Rundt omkring i København, ved Havnen, Kanalerne og Søerne har

Politiet anbragt Redningsmateriale til Brug ved druknede Redning.

Ved Søerne findes 3 Redningsbaade. Ellers bestaar Materiellet af Redningsbøjer, Stiger, Hager og Tov.

Enhver Spejder bør vide, hvor dette Materiel findes i den Bydel, hvor han bor. Gaa ud og find Stedene! Københavns Politis har vist »Vor Ungdom« den Velvilje at sende os en Fortegnelse over de Steder, hvor Materiellet findes

Redningsbaade.

1. 1 Baad i Sortedamsøen udfor Webersgade.
2. 1 Baad i Sortedamsøen udfor Gothersgade.
3. 1 Baad i Peblingesøen udfor H. C. Andersenstige.

Redningsstiger, Bøjer og Hager.

1. Paa et Træ i Østersøgade udfor Højensgade.
2. Paa Bolværket, Høj. af Aaboulvard og Dosseringen.
3. Paa et Træ paa Dosseringen mellem Schlepppegrelsgade og St. Hansgade.
4. Paa Stakittet ved St. Jørgensens indre Dossering ved Jernbanen.
5. Paa Stakittet ved St. Jørgensens indre Dossering ved Vandværket.
6. Paa et Træ i Ørstedsparken ved Broen.
7. Paa et Plankeværk om Alf. Christensens Plads i Gasværkshavnen.
8. Paa Plankeværket paa Thurens Plads i Gasværkshavnen.
9. Paa Plankeværket om Rom & Co.s Plads i Gasværkshavnen.

10. Paa Plankeværket om Hans Peterssens Plads i Gasværkshavnen.
11. Paa Gitterværket ved Langebro paa Christianshavns Side.
12. Paa Rækværket ved Amager Boulevard, ved Broen til Skydeskolen.
13. Paa Plankeværket paa Christianshavns Vold ved Skydeskolen.
14. Paa Gitterværket ved Amagerbros Ravelin.
15. Paa Muren ved Lille Mølle paa Christianshavns Vold.
16. Paa Plankeværket ved Børnehussbroen.
17. Paa Ringmuren ved Kastelletssøndre Indgang.
18. Ved Kastelletssøndre Indgang.
19. Paa et Træ i Grønningen udfor Bredgade.
20. Paa et Træ i Østre Anlæg udfor Kunstmuseet.
21. Paa et Træ i Østre Anlæg ved den østlige Dæmning.
22. Paa Vareskuret i Havnegade udfor Politivagten.
23. Paa Vareskuret i Kvæsthusgade.
24. Paa Rækværket ved Tagensvej udfor Lammeparken.
25. Paa Plankeværket til Skolen ved Frisenborg Allé.
26. Paa et Træ ved Damhussøen ved Trekanten mod Roskilde Landevej.
27. Paa Muren af Aalekistehuset ved Damhussøen.
28. Paa et Træ ved Lundehussøen ved Bomhuset.

Redningsbøjer og Hager.

1. Paa Rækværket mellem Holmensbro og Højbro mod Christiansborg Slot.
2. Paa Rækværket mellem Holmensbro og Højbro udfor Boldhusgade.
3. Paa Rækværket ved Holmens Kirke.
4. Paa Børsbroen ved Brovægtterhuset.

5. Paa Rækværket i Havnegade ved Færgebroen.
6. Paa Jernrækværket ved Stormsbroen.
7. Paa Plankeværket ved Christianshavns Kanal ved Snorrebroen.
8. Paa Jernrækværket Hj. af Oversgade o. V. og Bodenholfs Plads.
9. Paa Jernrækværket for Enden af Nyhavn ved Kongens Nytorv.
10. Paa Nyhavnsbroen ved Brovægstørhuset.
11. Paa et Træ i Grønningen ved Gefionsspringvandet.

Redningsstiger og Hager.

1. Paa et Træ i Østersøgade udfor Gothersgade.
2. Paa et Træ i Nørresgade udfor H. C. Andersensgade.

Redningsbøjer.

1. 1 paa Anlægsbroen ved Østersbrogade.
2. 1 paa Anlægsbroen ved Sortedams-Dosseringen udfor Ejendommen Nr. 63.
3. 1 paa Anlægsbroen ved Gyldensløvesgade.
4. 4 ved hver af Enderne af Dronning Louisesbro.
5. 1 paa Jernrækværket ved Gl. Strand 42.
6. 1 paa Broen til de døvstummes Kirke i Aagade.

Tovet paa Redningsbøjerne ved Dr. Louisesbro er 18 m. langt, paa de øvrige Bøjer 12 m.

Tovet paa Stangen til Redningsstigerne er 18 m.

Hallo Spejdere!

Julekager og Juleknas anbefales.

Brød-Udsalg, Jægersborg Alle 25.

OM FUGLEFOTOGRAFERING

AF P. SKOVGAARD

I. Apparatet.

For at indfri mit Løfte til Spejdere, der vil følge min Anvisning om at »samle« paa Fugle, skal jeg nu beskrive, hvordan man indretter sig et Apparat, naar man ikke er i det heldige Tilfælde at have et, og i Regelen egner et almindeligt Amatøraparat sig alligevel ikke til dette Formaal, da Detaillerne i Billederne ikke bliver saa store som ønskeligt ved Fuglefotografering. Paa Forhaand dog en Bemærkning; det bliver ikke noget Universalapparat, da jeg for at simplificere Konstruktionen udelader Udtrækket, saa Apparatet bliver til at fotografere med paa en ganske bestemt Afstand, som vi dog er Herre over at bestemme før vi laver Apparatet, vi vinder saa, at alle Billederne bliver i samme Størrelse.

Det gælder først om at finde en Linse, der kan bruges, et gammelt Brilleglas eller anden Samlelinse, der ikke maa være ridset, med ret lang Brændvidde, mellem 15 og 25 cm. egner sig bedst, da de giver en rimelig Kameradybde. Man kan godt bruge to Samlelinser sammen, naar disse brugt tilsammen har en Brændvidde som angivet. Det maa da hver for sig have en meget længere Brændvidde. Brændvidden findes som den Afstand, man skal holde Linsen fra et Stykke Træ, naar man vil lade Solen brænde gennem Linsen i Træet. Man kan ogsaa prøve en Linse direkte, om den egner sig til Formaalet, som jeg nu skal vise. Vi kan tænke os, at vi vil bruge Apparatet i 2 m. Afstand fra de Fugle, vi ønsker at fotografere; det er nemlig en Afstand, der giver ret store Billeder, og som

vi nok kan naa ind paa med den Forsigtighed, der altid maa til. I den Afstand prøver vi saa vor Linse, idet vi anbringer den med lidt Voks paa Midten af et Stykke Pap eller tykt Papir ca. 50 cm i Kvadrat, hvori vi har skaaret et Hul, som Linsen rimelig kan dække. Pappet holdes nu lodret i 2 m Afstand fra et Vindu, hvor vi paa en af Ruderne ligeledes med Voks har anbragt et Stykke stift Papir 5×10 cm. Billedet af Ruden og en Bemærkning; det bliver ikke noget Universalapparat, da jeg for at simplificere Konstruktionen udelader Udtrækket, saa Apparatet bliver til at fotografere med paa en ganske bestemt Afstand, som vi dog er Herre over at bestemme før vi laver Apparatet, vi vinder saa, at alle Billederne bliver i samme Størrelse.

Det gælder først om at finde en Linse, der kan bruges, et gammelt Brilleglas eller anden Samlelinse, der ikke maa være ridset, med ret lang Brændvidde, mellem 15 og 25 cm. egner sig bedst, da de giver en rimelig Kameradybde. Man kan godt bruge to Samlelinser sammen, naar disse brugt tilsammen har en Brændvidde som angivet. Det maa da hver for sig have en meget længere Brændvidde. Brændvidden findes som den Afstand, man skal holde Linsen fra et Stykke Træ, naar man vil lade Solen brænde gennem Linsen i Træet. Man kan ogsaa prøve en Linse direkte, om den egner sig til Formaalet, som jeg nu skal vise. Vi kan tænke os, at vi vil bruge Apparatet i 2 m. Afstand fra de Fugle, vi ønsker at fotografere; det er nemlig en Afstand, der giver ret store Billeder, og som

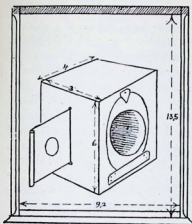

Fig. 1.

anden Ende af Gennemboringen og maa jo skæres helt ned i Træet og fastgøres med smaa Stifter, omtrent som man fastgør en Rude (men forsigtigt). I Siden af Klodsen saves med Dekuporsav en Spalte til Blænderen paa tværs af Gennemboringen. Blænderen (vi bør have 3 eller flere med Huller paa 0,5, 0,75 og 1 cm.) laves af Messingblik med en saadan Tykkelse, at det glider i Spalten, saaledes at man uden at bruge Vold dog maa tage ret fast for at skyde den ind og trække den ud. Den bøjes i Kanten som vist paa Fig. 1. og skal skydes helt ind, saa den selv stopper, da det gælder om, at Hullet kommer midt for hver Gang; vi bør ogsaa tegne Hullerne koncentrisk med den Cirkel, vi faar, naar vi med Blikket indskudt tegner langs Randen af Gennemboringen. Linsen fastholdes af to Blikstykker, det nederste er fast, men Trekanten kan drejes, saa Linsen kan udtages for at pudses. Hele Klodsen fastsømmes paa et lille Stykke Cigarkassetræ med Hul igennem svarende til Gennemboringen; dette Stykke Cigarkassetræ skal som en Fod passe ind i et Par Riller paa Apparatets Forside, eller vi fastsømmer Klodsen paa Laaget af Lukke-

apparatet, som senere bliver beskrevet. Har man flere Linser, kan man godt lave flere Objektiver, og saaledes blive i Stand til at fotografere paa flere Afstande. En Linse med større Brændvidde end Kameradybden kan vi ikke bruge, da den ikke vil tegne skarpt Billede i Apparatet paa nogensomhelst Afstand. Vi maa have os en Hætte til Objektivet, et Paplaag, der slutter godt omkring Klodsen, men dog kan tages af uden at Apparatet ryster, den skal bruges til Tidslukker, naar vi fotograferer Røder og Æg eller andre Genstande, der er rolige, og vi kan gaa lige til.

Vi gaar nu til selve Kassen, den bør laves af 0,5 cm. tykt Fyrretræ uden Knaster, kan ogsaa godt laves af Cigarkassetræ, men det er vanskeligere at have med at gøre. Længden af Kassen maa være saa meget mindre end den Kameradybde, vi fandt før, som Linsen sidder foran Kassens forreste Flade, og den maa vi regne os til for hvert enkelt Objektiv. Bredden af Sidestykkerne og af Bund og Overstykke kan ses af Fig. 1, idet Rammen om Fig. viser Apparatet set bagfra med Angivelser af de Maal, der skal passe, ligeledes ses, hvorledes Stykkerne slaas paa hinanden. Foruden de 4 angivne Stykker skal der under Bunden være endnu et Bræt, der paa alle Sider gaar udenfor Bunden, til Siderne blot 0,5 cm. som en Fod passende i et Par Riller paa Hældningsapparatet, saa man paa det kan skyde Apparatet frem eller tilbage, til Billedet dannes sig skarpt; men foran Kassens Forside og bag Bagsiden maa det gaa 5 cm. udenfor, saa Brættet er 10 cm. længere end Bunden. Bagfladen af den egentlige Kasse maa være ganske glat og plan, det skraverede bør dog files ubetydeligt ned, saa vi kan fastlime noget tyndt Fløjld uspændt over Kanten og trukket ud til Siderne, saa det

sidder glat og kan tætte solidt imod Kasseten. Til at fastholde Kasseten (Maalene er beregnet til Ica Delta Kasette 9×12 cm) anbringer vi et Par Strimler af Blik udenpaa Sidestykkerne af Kassen, men før vi slaar dem fast, skal de bøjes skarpt i Vinkel, og Kanten maa være lige. Helst dannes denne om Kanten af en Jernlineal eller andet, der er lige saa haardt; paa Bagfladen tildannes Blikket som vist paa Fig. med rundede Hjørner og maa kun gaa godt halvt ind over Bagkanten af Sidestykkerne og være slaaet paa, saa Kasseten kan passere, men dog holdes fast ind imod Kassens Bagflade. Vil man benytte andre Kassetter, maa man sikre sig Maal paa Kassen svarende til disse.

Forsiden af Kassen bør laves af to Stykker Træ, dels et tyndt Stykke Cigarkassetræ, der passer nøjagtigt ind i Aabningen fortil, og dels et Stykke, der kan slaas sammen med dette og slaas udenpaa Forenden af Kassen. I Mellemrummet her og overalt, hvor to Stykker Træ skal slaas sammen, bør man smøre sort Olies farve (ikke forlind), for at alle Sprækker kan udfyldes lystæt. Midt paa Forsiden skal der selvfølgelig være Hul svarende til Gennemboringen i Objektivet, men dog lidt større, saa Kanten ikke skygger for Lyset, der skal paa Pladen. Paa Forfladen laves saa de før omtalte Riller til at skyde Objektivet (Lukkere) ind imellem. Rillerne kan være to ca. 1,5 cm. brede 0,5 cm. tykke Lister, der er høvet skraa langs den ene korte Kant og sømmes paa, saa de kan holde, hvad der skydes ind under denne Skraaflade.

Vi har endnu tilbage at lave et Lukkeapparat (se Fig. II). Det afbillede vil omtrent fylde hele Apparatets Forside, idet der dog foroven og forned bliver Plads til Rillerne,

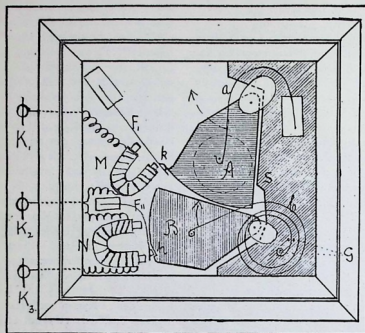

Fig. 2.

men til Venstre gaar det lidt udenfor, idet Centrum i den punkterede Cirkel skal falde paa Midten af Forsiden. De to Rammer, der er vist udenom den indvendige Konstruktion, er dels yderst Rammen til Laaget, hvorpaa Objektivet er fastgjort med Gennem-boringen over den punkterede Cirkel, dels inderst Lukkerens Ramme, der er fastgjort paa Pladen, der begrænses af de yderste Linier og danner Fod for Lukkeren til at skyde dem ind under Rillerne. Laaget er langs Kanten foret med Fløj, saa det passer og sidder fast, men dog kan aftages hver Gang Lukkeren skal spændes. Den punkterede Cirkel betegner Hullet i Lukkerens Bagplade. For at den kan falde paa Midten af Kassens Forside, maa der være en Stoppeskrue eller paa limet lille Klods, der sikrer at Lukkeapparatet skydes lige langt ind hver Gang. A (vandret skraveret) og B (lodret skraveret), Aabneren og Lukkeren, er lavet af tyndt, haardt

Træ (Ibenholt eller sortbejset Pærestræ) Form og Maal kan iøvrigt tages paa Fig. Vi behøver en gammel Fjeder fra et Lommeur, lidt tyndt, elektrisk Ledning, et stort Søm, vi kan bøje til Magneterne M og N, nogle Stykker Cigarkassetræ og Smaasøm. A drejes af Fjederen a, der virker efter Pilsen, men forhindres i at aabne, da den lille Knast ved k, der er loddet paa Fjederen F, stopper F, kan tiltrækkes af Elektromagneten M, hvorefter der altsaa bliver aabnet ind til Apparatet, og A gaar hen i Stillingen Fig. III. B drejes af Fjederen b, men først naar N tiltrækker F. B gaar da hen i Stillingen paa Fig. III og Apparatet er altsaa lukket igen.

Prikken midt paa A og B, der hvor a og b ender, er Stifter (Smaasøm med Hovedet loddet fast paa en lille Blikplade, der saa med Stellet er fastgjort paa henholdsvis A og B) hvorpaa Fjedrene kan virke. A og B drejer sig om Stifter, der ses som

Prikker i de hvide Ovaler paa Fig. II og III; selve de hvide Ovaler er smaa Stykker Træ, der er slaet fast paa detskraat skraverede Stykke Cigarkassetræ; dette er anbragt for at hæve Fjedrene a og b og de smaa Træstykker op over A og B. Omkring Akserne for A og B er lagt smaa tynde Blikskiver paa begge Sider af A og B for at give lille Friktion, i samme Hensigt maa ingen af Fjedrene slæbe paa de Flader, de skal glide henover. Hjørnet S paa det skraverede Areal skal stoppe B i den rette Stilling over Hullet; iøvrigt er Formen af dette Areal som vist og bestemt saaledes, at det tillader den fri Bevægelse af A og B, der hvor denne kræves. De forskellige Fjedre holdes ved, at de er klemt ind i smaa Træklodser, der saa er limet og sømmet paa Underlagene, og holdes af 3 Stifter, se ved G.

Fjedrene A og B maa glødes i de Ender, hvor de skal bøjes saa stærkt som vist. De smaa Knaster ved k og h er smaa Stykker Messing, der er loddet paa, nær Enden af de paagældende Fjedre, blot ved at disse er dyppet i Loddevand og k og h anbragt paa Plads med en Smule Loddelim ved, og saa holdes Enden af

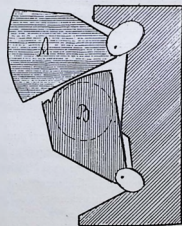

Fig. 3.

Fjederen ind i en Gaslampe, til Tintet flyder, hvorpaa det hele køles og pudses af.

Sømmene, der bruges til Magnetterne, er Tretommersøm, men de maa glødes i Glaslamme eller i Kakkeldovnen, inden de bøjes, hvorefter de overflødige Kanter files bort, og de bevikles med tyndt, isoleret Ledningsraad (husk at vikle samme Vej hele Tiden), og Enderne føres som vist til

Klemskruerne K, K₁ og K₂, hvortil man saa kan føre tre Ledninger til et Sted, hvor man afventer Exponeringsøjeblikket, og først slutte Strømmen gennem M og derpaa gennem N efter Exponeringstidens Forløb.

Naar vi nu har Apparatet og dets enkelte Dele fordit, svarer vi Træsladerne overalt hvor det gør Gavn som indeni Hætten, i Objektivet, Gennemboring i Laaget til Lukkeren

og indvendig i Kassen; udenpaa giver vi det en eller anden mellembrun Farve som Bark eller Jord.

Der er endnu et Par Apparater vi maa have lavet for at kunne fotografere, men dem skal jeg beskrive i næste Nummer sammen med de Ting, der er at tage i Betragtning under Anvendelsen.

SKRIVEMASKINEN »LEFRAMA Nr. 2« billigste, mindste, stærkeste.

Gunnar Thomassen,
Skt. Hans Torv 3, København N.
Paa Bestilling, Indsætte og Spejler gives 10%
i Rabat

TELEFON 5506 GRUNDLAGT 1875
CHRISTIAN THORSEN, ØSTERGADE 23
MAGASIN FOR ELEGANT
BØRNE-KONFEKTION FOR PIGER OG DRENGE
I STORT UDVALG

BENDIXENS KURSUS

Købmagergade 63 Telefon Byen 3883
Elevet af begge Køn forberedes til
Studentereksamen, Præliminæreksamen, Adgangseksamen, polyteknisk Adgangseksamen, Tilingsseksamen,
Program udleveres. Adgangseksamen til Officerskolen. Daghold, Aftenhold.
Underviser i enkelte Sprog og Håndstreg for sørlig Handelskoleforberedelse. Moderne undervisningsmetoder.

Aktuel Bog 14-17 Tusinde **KAPTAJN PAUL KØNIGS Atlanterhavsfort**

Efter Forfatterens Manuskript
ved **KARL LARSEN**
Med en Indledning af Viceadmiral D. Kristian-Hansen
Omudsagning af P. A. Andersen
Pris 1 Kr. — 1 alle Boglæder.

H. ASCHENHOU & CO.
Københavnskontoret

Raadgiver for begyndende og yngre Frimærkesamlere.

Vil man have Fornøjelse og Glæde af sin Samling, maa man have et Album at indsamle Mærkerne i. Hvorledes skal nu dette Album være? Det bedste og ganske vist ogsaa det dyreste er det saakaldte Permanent-Album, Album med løse Blade med Plads til alle udkomne Mærker. Ved en Skruemekanisme er Blade hæftet sammen, og det hele omgivet af et stift Bind. Efterhaanden som der udkommer nye Frimærker, udkommer der ogsaa nye Blade til Albummet, et saadant Album vil altid være à jour. Schanbecks Permanent-Albums er de bedste, godt er ogsaa Schwanenbergers. Har man Raad til at anskaffe sig et saadant Permanent-Album (under 15 Kr. faar man ikke et ordentligt), vil man ikke tabe Interessen for sin Samling, tværtimod, den vil stadig øges, efterhaanden som man faar kompletteret større og større Dele af dem.

Har man derimod ikke Raad, eller er ens Interesse ikke saa stor, at man mener, at man vil øffe saa meget paa sin Samling, har man ikke, som saa mange andre mindre Samlere, anskaffe et billigere og dog forholdsvis dyrt Album i almindelig Indbinding. I Reglen vil der ikke være Plads til alle udkomne Mærker, og selv om der er Plads dertil, vil et saadant Album meget hurtigt blive forældet, idet der udkommer over 1000 nye Mærker om Aaret. Samlere, der har et af disse Albums, vil saa sætte de nyudkomne, og Mærker der ellers ikke er Plads til, ud i Magazine eller paa Bagsiden af Blade. Samlingen vil ikke længere kunne tage sig ordentlig ud, og Glæden ved Samlingen forsvinder. I forbigaaende kan bemærkes, at et Album aldrig maa være indrettet paa at kunne huse Mærker paa begge Sider; til hvor forsigtig man end er, vil Mærkerne fra

Den amerikanske

Vidunder-Bygmester

"TINKERTOY"

Pris 3 Kr. Pris 3 Kr.
„For Drenge og Piger fra 5-85 Aar“.

»Vidunder-Bygmesteren«
bestaar af 78 forskellige Dele, smukt dannede
Pinde og Spejler; med disse kan bygges
nære Hundrede forskellige bevægelige Kon-
struktioner — Møller — Turbiner — Broe —
Automobiler — af usædvanlig Størrelse (mere end
1 Meter). Udvalgte danske Brugsvininger med-
følger samt en Arbejdsplan med talr. Billeder.
Forlang stort, illustreret Juvelbånd tilsendt gratis og franko.
Begynd Standardens Juvelbåndstilg.

Standard Mønsterforretning

VTMELSKAFTE 46 — KØBENHAVN K.
Telefon 9794 & 5095.

STANDARD • FJOLSTRÆDE 40

Aaben 10-7. Telefon Byen 2523x.

STORT UDVALG BILLIGE PRISER

Prima Hængsler kun 20 Øre pr. 1000 Stk.
NB. Krigs- og Julemærker føres ikke.

FRIMÆRKER — POSTKORT — KORRESPONDANCE

Mod Indsendelse af Svarporto erholdes frit tilsendt et Eksempel af Universal Korrespondance Klubs Medlemsblad. Medlemmer optages. Rig Løjlighed til at udveksle Korrespondance, Postkort, Frimærker, Monter o. l. med Forbindelser i Udlandet. Nærmere Oplysninger meddeles, Henry Hahn, Universal Korrespondance Klub, København F.

to modstaaende Sider dog kunne gribe ind i hinanden og edelægges.

Den eneste fornuftige Vej at gaa, naar man ikke vil anskaffe et Permanent Album, er at lave sig selv et Album af hvide Blade og saa ordne Samlingen efter eget Hoved. Denne Udvej maa en Specialsamlers selvfølgelig altid gaa, da selv de bedste Album aldrig indeholder Plads til Varieteter og Smalnesser. Man kan godt faa Album indrettede som PermanentAlbums, men indeholdende lutter hvide Blade, de saakaldte Swartz-Albums. Vil man ikke ofre saa meget som et saadant koster, vil det være an-

befalelsesværdigt at benytte ulinierede Kollegiehæfter, idet man indretter sin Samling i to eller flere saadanne Hæfter.

En uvurderlig Hjælp for en Frimærkesamlers, i Sædehæftet naar han vil ordne sit Album selv, er en Frimærkekatalog naar man da ikke er Specialsamlers, bedst, er: Gebrüder Senf's Illustrierter Postzeitungen Katalog 1915. (Kataloge, der ellers udkommer aarligt, er paa Grund af Krigen ikke udkommet laar). Prisen er Mark 3,50. Gode er ogsaa følgende Kataloge: Yvert & Telliers Katalog 1917, Preis Francis 5. The Standard Catalogue of Postage Stamps 1916, Pris 7/10.

Krigen er snart forbi!

De altkrøt Dem selv og Deres Børn den bedste Erindring om Krigen, ved at købe de Indsamplingskrigfrimærker, som vi har sammensat paa den mest fordelagtigste Maade, og som indeholder lidt af alt, i. Eks.:

30 forskellige officielle Krigsfrimærker, som er udgivet af Staterne, og udelukkende er Frankrigsamlers, sælger vi for Tiden for kun 1 Kr. for udsøgte Eksempel.

50 forskellige, som særlig kan anbefales Begyndere, for kun 3 Kr. 100 forskellige Krigsfrimærker, hvoriblandt en Del sjældne Mærker, kan sælges for 20 Kr.

FRIMÆRKEBØRSER, København, Klosterstræde 9 (Auk M. B.). Telf. 6117

Søspejder-Divisionen.

Søspejdernes Skib »Scout I» er afleveret og afprøvet paa Orlogsværftet, Hvalbaaden er trukket paa Land i Hellerup, og Øvelsesmasten er afprøvet for Vinteren. Der er afholdt Øvelse i Ermelunden, hvor Uddannelsen til Mobiliseringspejdere er begyndt. 7/11 afslægte Divisionen Besøg paa Orlogsværftet.

Hellerup-Divisionen.

Lunds Spejdere var paa Besøg 11/11 under Ledelse af Kärcheff Carlsson, og der afholdtes Øvelse i Terrænet ved Jægersborg.

7/11 har sandtlig Spejdere gaaet »Nattemarche» til Mil. Uddannelsen til Prøverne fortsættes.

Lyngby-Divisionen.

1. Lyngby Tropp har afsluttet deres Eksaminer, hvorefter Troppen har 15 i Kl. Spejdere, 25 II. Kl. Spejdere og 14 Rekrutter.

A. Petersen,

Jægersborg Alle 31, Telefon Ordrup 944.
Reparation af Cykler, Motorcykler m.m. udføres.

Chr. Larsen,

1ste Klasses Haandskramageri.
Ole Bruunsvej 3
Telf. Ord. 825 Telf. Ord. 825

Frederiksborg-Divisionen.

1. Hillerød Tropp. Den 22/11 er Troppsfører W. Frisch-Jensen fratraadt Stillingen som Fører for Troppen. Assistent J. Wulff er udnævnt til Fører. Der er afholdt en Troppsovelse, og Troppen har haft en Tilgang paa 6 Spejdere.

1. Hornbæk Tropp. Troppen har afholdt »Skatte-» og Rævejagt. 11/10 havde Troppen Prøvealarmering, og paa et Kvarter mødte 16 Mand. 22/10 havde Troppen Øvelsesmød Helsingør Tropp. Efter Øvelsen inspicerede Divisionschefen Troppene.

1. Lillerød Tropp har haft Øvelse i Lejrslagn. 22/10 og 12/11 har Troppen haft Øvelser henholdsvis ved Birkerød og Hillerød Orlogsværft.

SPEJDERKORPSET

Koprskontoret Nørregade 14

Koprsadj. træffes paa Kontoret 1 1/2 Em. Sp. Chef og Stabschef kun efter nærm. Afstale.

Københavns Divisionen.

2. Frederiksborg: Troppen har afholdt en Aftenunderholdning med Bal. Troppsføreren, F. Bach, talte om Spejdere, og Troppens Spejdere opførte Vaudevillen »Næje».

5. Bytrops har udsendt sine »Meddelelser fra 5te Bytrops 1915-1916» af disse fremgaar det, at Troppen er uhyre aktiv og har stor Glæde af sit Troppshus ved Lyngby.

Divisionen afholdt Søndag 12/11 Øvelse i Hareskoven. 300 Spejdere deltog. Grundlaget var: Tiden 1157. Knud er dræbt i

Roskilde og Valdemar (Troppsfører Voltersten) samler sine trofaste Folk (Troppene) fra de forskellige Gaarde. Sven (Troppsfører Schiellerup) ligeledes. Disse Troppere der naturligvis flere Steder kommer i Kamp med hinanden, — samler hver til sit Hovedkvarter, hvor de laver Mad, inden de drager i Kamp. I Mellemtiden har Spejdere, udsendte fra Hovedkvartererne, skaffet Underretning om Fjendens Opholdssted, hvorefter Hærene rykker frem til Kamp paa Græde Hede, (Hareskov).

Efter Øvelsen holdt Spejderchefen Kritik af denne, der overværedes af Geenern Castenskjold.

1. Frederiksværk. 20/10 og 12/11 afholdtes Tropsøvelser. 5 Mand har taget Duellighedstegnet. Der forberedes til 1. og 2. Kl. Prøver.

1. Birkedal Tropp har afholdt Øvelse med Lillerød Tropp. Ved en Prøveaarmering mødte 23 Mand.

1. Helsingør Tropp har holdt Øvelse hver Søndag siden 12/10.

1. Rungsted har haft Patruljesøvelser, og Troppen har øvet Lejrslagning. Der har været Tilgang af Spejdere fra Hørsholm Realskole.

Vestsjællands-Divisionen.

Korsør Tropp har været paa Besøg hos Spejderne i Slagelse og holdt Øvelse med disse. Cand. phil. Bonde, Troppfører for 1. Østerbro har holdt Foredrag for Spejderne.

Sydsjællands-Divisionen.

Nysted Tropp har af Borgmester Holck faaet Baad med tilhørende Sejl foræret, og Troppen var den 11/11 ude med Baaden.

Den 17 og 18 ds. foretog Divisionschefen en Inspektionsrejse.

Flere Herrer i Nykøbing lovede Divisionen Assistance, bl. a. Hr. Købmand Sidenius og Direktør Schou.

Nykøbing Troppen stillede til Parade foran dens enesteaaende Lokale.

Den 19 ds. holdt Nykøbing, Nysted og Saxkøbing en kombineret Øvelse ved »Fandebjerget».

Med stor Glæde venter Divisionen paa en Faneindvielse af en Fane, Hofjægersmesterinde Tesdorpf vil skænke.

Bornholms-Divisionen.

Rønne Tropp træner til de forskellige Prøver under deres Tropsudrykninger.

Fyns-Divisionen.

Assens Spejderne har holdt 2 Aars Jubilæum.

Odense Troppens Spejdere samler for Tiden alt deres gamle Legetøj sammen for til Jul at gaa ud til forskellige fattige Børn med det, og saaledes gøre deres til at berede dem en glad Juleaften.

Svendborg. Cand. pharm. Bonde har holdt Foredrag for Spejderne.

Nørrejyske-Division.

Randers Tropp har deltaget i Rds. Amts Rekylkorps Øvelser og her fungeret som Ordonnanser og Hornblædere.

II. Aarhus Tropp har afholdt Øvelse med Randers Tropp. Felsjægerne (Aarhus Sp.) drager frem gennem Skovene Syd for Randers, hvor Eskimoerne (Randers

Sp.) fisker og jager uforstyrret. I den opstaaende Kamp sejrede Civilisationerne.

Efter Øvelsen cycledede Aarhus Spejdere hjem.

Hjørring Tropp fejrede 14/11 sin 2-aarige Fødselsdag ved en vellykket Fest.

Vestervig Tropp har afholdt 2. Klasses Prøver.

Nykøbing Tropp er dannet under Ledelse af Installatør G. Beche. Troppen er indtraadt i nrørejske Division.

Sydjyske-Division.

Mellem Troppene i Ribe og Wamdrup har der været Konkurrence i 2 km. Løb, Kast med Redningsreb, Længdespring, Stafetløb og Skydning.

Den udsatte Faneplade vandt Ribe.

ELIS MELLERUP

Strandvej 169, Telef. Hørup 759
Cigarer, Tobak, Cigaretter

P. Wulff. — Horwitz & Kattentid.

A. M. Hirsprung & Sønner m.m.

GARDINER

Møbelpolstrer **CHR. ANDERSEN** Dekorator

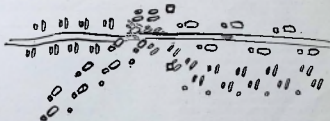
Hellerupvej (gennem Porten i) Nr. 8

Tele. Hørup 334

On parle français

STØVSUGNING

Præmiegaade!

Ovenstaaende Spor er set paa den eneste Snedag, vi havde i November. Hvad fortæller disse Spor? Om en »goodturn«?

Løsningen skal være os i Hænde inden 16. Dec.

Som Præmie udsættes:

Et Par Lagergrens Skøjter.

Fejlen paa Spejderen i Nr. 2 var:

1. 2 højre Handsker.
2. Hageremmen sidder forkert.
3. 1 Sko og 1 Støvle.
4. Kun 1 Strømpe.
5. Urtarmbaand paa Benet.
6. Uret gaar 3 Timer for stærkt.
7. Baandet i Strømpen sidder ikke rigtigt.
8. Bæltet spændes i Ryggen.
9. Halstærklædet omvendt.
10. Duellighedstegn paa forkert Arm.
11. Ambulancemærke paa Armen.
12. Kun det ene Ærme smøget op.
13. 1. og 2. Klasses Mærke paa forkert Arm.
14. Honnør med begge Hænder.
15. Honnør uden Hat paa.

Vinder af Uret blev Poul Dahl, Mikkelsgade, Viborg.

DEN LITERÆRE RUBRIK

(REDAKTØR: TORREN FREDERIKSEN)

Bøger og Spejdere

»Hjædet Bogenes Bøger er et Videnskabeligt Helt for sig, der kan trænge frem. Hvad kan der være at se, (siger Sjelen i Bland, tænder Ispende Blod i hans Sind».

Spejderen er et Fritluftsmenneske og den direkte Modsatsetning til Roman-slugeren i Kakkelvovnskrigen. Dermed være ikke sagt, at han skulde være mindre kundskabrig, mindre belest eller mindre literært interesseret end denne — tværtimod! Vi kender alle lidt til disse blege, svagelige »Hjemmelister, der holder af altid at sidde lunt inden Døre og ryge Cigaretter. Det er et blegt og interesseløst Liv, de lever — thi virkelig literært interesseret er de ikke; de skal blot have Tiden til at gaa. Hvad de læser, sluger de raa, deres Fantasi, som ofte efterhaanden bliver rent sygeligt udviklet, stiller stadig større Krav om »Spænding« og de ender med de rene Knaldromaner. Naar de bliver ældre, gaar de rundt med daarlig Mave, (paa Grund af for lidt Motion), med kronisk Halskatar (paa Grund af for megen Cigaret-rygning), lidende af Pessimisme og med Ulykkelighed til at henfalde til Weltschmerz (paa Grund af deres Isolierethed), og deres eneste »literære« Interesse er — Avislæsning!

Anderledes med Spejderen!

En Spejder vil lære Livet at kende, ikke ved blot at læse om det i Bøger, men først og fremmest ved at leve det selv. Spejderen vil være sin egen Helt! Han vil være en Hædningens Mand, han vil tumle sig ude i den fri Natur, han har mere Lyst til at øve Daad end til at læse om Daad. Derfor ligger han i Lejr og sover i Telt, lægger spændende Indianerleg, lærer Jagttagelsen og Snar-ræddens Kunst derude i Naturen, lærer sig ved Øvelser i al Slags Vejr, ved anstrengende Ture med mængen en haard Tur og lærer en umadelig Mængde af praktiske Ting.

Men ingen har mere end disse unde, stærke, muntre, solbrændte Drenge, Lyst til en god Bog, de er ikke Roman-slugere nogle Aar af deres Liv, men de er i Besiddelse af en virkelig værdifuld

literær Interesse og en udpræget Sans for den gode Literatur.

Det er for denne Ungdom, vi her vil oprette »Den literære Rubrik« som en Vejledning til den gode og værdifulde Literatur og en Spørr til Dykkers af literære Interesser. Vi vil i hvert Hæfte bringe en Del Boganmeldelser, Af-handlinger om Forfattere, literære Noter m. m. I de kommende Hæfter vil der efterhaanden blive udsat Præmie for den bedste Fortælling, det bedste Digt, den bedste Skildring af »Min bedste Spej-deroplevelse«, den bedste Lejstudsbe-ning, den bedste Bedømmelse af en Bog, den bedste Afhandling om en Forfatter o. L. ligesom vi vil udskrive literære Enqueter og oprette en »Postkasse« for literære Spørgsmaal.

DRENGE

Hele Landet taler ikke om andet —

Premierlejtant Gredsted — den store Ravejæger — har skrevet en Bog, der hedder »Drenge«. Men det ved I natu-rligvis allerede. Da jeg sidst talte med Gredsted han i et hvert Tilfælde, at man i Jylland det sidste halve Aar ikke havde talt om andet end denne Bogs Tilværelse.

Nu er den der, og den er ganske over-ordentlig fornøjelig — baade Historien

om Vildttven, om Duellen og Neger-drenge »Webbs« og de Historier, der handler om jyske Spejderpatruljer. Der er især en af disse sidste, der er udmærket: »Ørnenes onde Aande. Naar jeg en Gang faar Tid, vil jeg ud og spille ond Gand for en eller anden.

Bogen er udstyret med nogle ganske udmærkede Billeder. Der er bl. a. en Illustration, hvor man ser Spejderpa-truljen »Ulvene« med Lagener over Ho-vederne skjule sig mellem snedækkede Græ-ner. Alene den er alle Pengene værd.

C. Lembecke.

Adolf Langsted: »Fransk Helt« mod under Verdenskrigen.

(Milo'ske Boghandels Forlag 1916: 159 Sider)

Denne Bog bør læses af alle dem, for hvem de vældige Begivenheder, der sker i disse Aar, er noget andet og mere end et behageligt Konversationsemne og nogle underholdende Telegrammer ved Morgenkaffen. Ganske særlig har den Bud til Ungdommen i de neutrale Lande, den hvis hele Fremtid i saa høj Grad vil være afhængig af, hvorledes det store »Verdens«

opger vil slutte.

Den Del af Ungdommen, der har Lyst til at se sig lidt om i Verden og prøve at forstaa Livet og Menneskene, kan ikke ønske sig nogen bedre Bog end denne. Men det er en Bog, der skal læses med Forstand, og man skal vogte sig for i overdreven Grad at bedømme Krigen paa dette Grundlag. Trods alle de knuste Livsskæbner, den skulder, giver den et Billede af Krigen set fra den skønneste Side. Den fortæller om Blomsten af den franske Ungdoms heltedmodige Selvp-offer for Nationens Fremtid og Lykke. Forfatteren viser os, at der ogsaa paa Slagmarkernes blodige, mishandlede Jord kan trives skønne Blomster — nænsomt har han plukket dem en for en, disse prægtige, markerede Roser, som fik Farve af den franske Ungdoms Hjerteblod.

Den Bog er som et Smil gennem Taarer.

T. F.

Kaptajn Kønings Atlanterhavsferd.

(Aschehougs Forlag 1916: 108 Sider, oversat af Professor Karl Larsen; Ind-ledning af Viceadmiral Kofoed-Hansen).

Enhver vil huske det Udbrud af Beundring, der gik Verden over, da Kaptajn Koenig i Juli Maaned løb ind i Baltimores Havn med den kæmpemæssige tyske Handels-Undervandsbaad »Deutsch-lands«, der indeholdt en Ladning paa 2000 Tons kostbare Farvestoffer. Det var da for en Gangs Skyld en Sejr for menneskeligt Snille og en Sømandsbedrift, der kunde anerkendes af baade Venner og Fjender uafhængigt af den Krig og Ufred mellem Folkene i vor Tid, som afleder saa mange uretfærdige Bedømmelser.

I denne Bog giver Baadens Fører en spændende og interessant Skildring af den antægnende og farlige Rejse. Den er mere eventyrlig end nogen Jules Ver-ne'sk Fantasi nogensinde har drømt om — saaledes er Virkelighedens Verden i vor forunderlige Tid, hvor Menneske-vaadens Magt og Afsæt paa forskellige Omraader danner mere skærende Kontraster end nogensinde før.

FOR ALLE SPEJDERE!

»EN GLIMRENDE UNGDOMSBOG«

HELTESAGN

FRA DEN KLASSISKE OLDTID
VED GUST. SCHWAB OG ALFR. LÜDERS
FARVETRYKTE MED LILDES ILLUSTRATIONER

PRAGTUDGAVE INDB. 4 KR.
I ALLE BOGLADER E. J. F.

„Det kgl. Ministerialdepartement for de
højere Skoler har med megen Interesse gjort
sig bekendt med „Høstegnen fra den klassiske
Oldtid“ og ejkl henlede Forstanderne for de
høje Skoler Opmærksomhed paa Bogen, for der
ved at opnaa den Udbrudelse hos Ungdommen“.

„Densom vil være en velkommen Gæst for Gymnasieelever — og vistnok for de fleste voksne Mennesker. Den klassiske Sagn- og Mytologibog møder en saa tit i Livet og berøver en mange skønne Glæder, fordi man ikke vid, hvad dens eller hin Myths fortæller. Her er en god Fører ind i den gamle Mythologiske rige Skattekammer. Og til Overflod rummer den en hal Del heljende farve-trykte Illustrationer efter originale Akvareller. Det er solid og berigende Mærkearbejde.

Sch

..For større Børn vil de herlige, grønske
Sagn altid være en elsket og god Læsning.
Der rummes i disse eldgamle Myter en saadan
Sum af naiv og stoerslaet Egoisme, parret med
det mest ophøjede og edle Retnsind, at de absolut
har en Mission i vor hvilkerslids Tid.

Og samtidig er de avulzende rigt paa Fantasi og sprudlende af Liv; de mistet aldrig deres umiddelbare Tiltrækning paa unge Sind. Ud-gaven er tiltalende, Sægnene ordet paa en over-skuelig Maade, og der er nogle meget fan-tasifulde Illustrationer. („Politiken“).

„Det er saadanne Bøger, som de Unge
bræde gerne læser og har Glæde af, ligesom det
jo dog ogsaa i nogen Grad lærer med til al-
mindelig Dannelse at kende de store græske
og led os forøvrigt heller ikke glemme, de
sædskede Gudstjenester“.

„Paa *Jægersen* Forlæg er udkommet en Bog, som vil afskilpe et vægtslet Savn, ikke mindst hos den skolegængende Ungdom, men ogsaa hos enhver, som har lidt Interesse for Mytologi. Det er en meget omfattende Samling af Heltedragene fra den klassiske Oldtid. Alle kendte jo jo Navnene paa Herkules, Jason, Theseus og hvad de ellers hedder, men hvad der egentlig hændte disse fjerne Sagnkikkere — der i Vieligkelheden betyder Inkarnationen af Oldtidens Folkens Yndlingsgenstande — er der vist egentlig ikke mange, som klart husker. Deri har de Mytologier, som bruges i Skolerne, en stor Skyld: de er alle tunge og ikke lette for Børnene at faa Forstand af. Denne nye Bearbejdelse af de gamle Sagn er derimod holdt i en saadan Form, at den moderne Lærer let og behageligt glider gennem Stoffet. Forfatteren har heldigt forstaaet at afpasse Gengivelsen efter vore Dages Opfatteelse, saaledes at gamle Gamle og Unge vil have lige stor Fornøjelse af at læse dem“.

(„Nationaltitel“).

V. Rigels: Hvad Taagen skjulte.

(Pio's Fødselsdag 1916; 197 Sider)

Den bekendte Forfatter har i Aarskrevet en Drengefortælling, som vil tage alle Drengenhjærter med Storm og ogsaa lægge Beslag paa den lidt modnere Ungdoms Interesse. Den handler om en videnskabelig Ekspedition pr. Flyvemaskine til det indre i Ny Guinea, der ligger skilt fra Borneo af Sump- og Tjørn, og er fuldstændig utilgængeligt paa anden Maade. Det er vist uundværdigt at fortælle, at det mindre er »Videnskaben«, der drejer sig om, end de utallige spændende Eventyr, der møder Ekspeditionens Medlemmer, især den 14-årige Per, Søn af »Professore«, og den 20-årige Løjtnant Erik, Søn af »Baronen«, der har arvtageret i den store og vellykkede Flyvemaskine til de unge Helte i en mindre Flyvemaskine at trænge gennem Taagen i »Det forjættede Lands«, men Maskinen er blevet beskadiget, og de styrter hovedkulds ned, dog uden at komme noget til. Her gennemgaa de en Mængde Farer, overfalder af blodtørstige Vilde og rædselsvækkende Abemennesker og reddes i sidste Øjeblik i den blodige Kamp med de vilde. Den sidste Kamp med de øvrige Medlemmer, der har fundet Vejen gennem Taagen i den kæmpemæssige Flyvemaskine »Maazgen«, som kommer svæ-

vende hen over Slagmarken, spredende Død og Fordærvelse over de Vilde.

Det er en glimrende Julebog for
Drenge.

Lommebog for Skoleelever.

(V. Richters Forlag 1916; 197 Sider;
Pris 1 Kr.)

Den lille fiske og praktiske Lomme-
bog for Skoleelever er efterhaanden
blevet en aarligt tilbagevendende Sukces
for Richters Forlag - sidste Aar, da
Lommebogen holdt 10 Aars Jubilæum,
naaede den saaledes et Oplag paa over
5000 Eksemplarer. Den er efterhaanden
blevet overordentlig populær mellem
Skoleelever, der snart betragter den som
den mest uundværlige af alle »Skole-
bøger».

Rektor Hartvig Møller, der redigerer Bogen, maa siges at have en enestaaende Evne til netop at faa alt det med, der kan have Interesse for energiske og praktiske Elever. Der er Oplysninger og Plads til Notiser om alt.

hvad der kan interessere en alsidig Elev
saavel vedrørende Skolearbejdet som
Fritidens Sysler.

De faste Rubrikkers Antal er i Aar
atter forøget. Afhandlingerne indledes,
som i de nærmest foregående Aargange,
af Torben Frederiksen, der denne
Gang skriver om »Danske Flyvere«. End-
videre kan nævnes en solidt og omhyg-
geligt skrevet Afhandling om »Kano-
sport og Kanobegyngelse af Poul An-
dersen, der sikkert vil faa ikke ringe
Betydning for denne Sports Udvikling.
Alt i alt er det en udmærket lille
Bog, der ikke bør udelades paa nogen
Løbskredsdel.

Idrætsbogen.

(Chr. Erichsens Forlag; 840 Sider; Pris indb. Pragtbind 15 Kr. hæftet 9 Kr.)

Idrætsbogen spiller indenfor Idrætsverden en ligende Rolle som Chr. 5.s Danske Lov for Juristerne. Den er Hovedkilden for alle Oplysninger om de mindste Enkeltheder indenfor alle Idrætsgenene, saavel hvad angaar deres Historie som deres Udøvelse, et Standard-Værk, dygtigt og omhyggeligt udarbejdet af de mest anerkendte Autoriteter indenfor enhver Idrætsgren.

For vor Tids Ungdom spiller Legems-
øvelserne jo en langt større Rolle end

Gode Bøger er de
bedste Julegaver

DE BEDSTE BØGER

Gode Bøger er de
bedste Julegaver

Spejderbogen. Patrolijevælsere for Drengene efter R. Baden-Powell's Scouting for Boys ved C. Lembcke. Illustr. 2. Oplag. Kart. 1 Kr. 50 Øre.

Terrainlege. Anvisning for Spejdere af C. Lembcke. Illustreret. Hæftet 1 Kr.

Standlejer og Vandrefejre. Anvisninger for Spejdere af C. Lembcke og Hartvig-Møller. Illustr. Hæftet 1 Kr.

Ved Lejrbaale. Fortællinger af R. Baden-Powell. Illustr. af Ingeborg Hyldahl. (Specielt for Spejdere). 1 Kr. 50 Øre.

Robinson Kruso. Campes berømte Bog med den oprindelige Tekst og de gamle kendte Illustrationer af L. Richter. 6. Udgave. Indb. 2 Kr.

Indianer-Fortællinger af Cooper. Ny illustreret Udgave. Hjortedræber. Kart. 1 Kr. 50 Øre. Den sidste Mohikaner. Kart. 1 Kr. 50 Øre. Stjerner. Kart. 1 Kr. 50 Øre. Lederstømpe. Kart. 1 Kr. 50 Øre. Prærien. Kart. 1 Kr. 50 Øre.

Peder Most. Fortæll. af Walter Christman. 3. Opl. Med Illustreret af Gorda Ploug Sørensen. Trykt ialt 1 18000 Eksp. Hæftet 1 Kr. 50 Øre; indb. 1 Kr. 75 Øre.

Styrmand Most af Walter Christman. 3. Opl. Illustr. af Gorda Ploug Sørensen. R. 1,60 hft., Kr. 1,75 kart.

Kong Peder. Fortæll. af Walter Christman. (Peder Most Fortælling). 2. Opl. 1 Kr. 25 Øre; indb. 1 Kr. 75 Øre.

Paa Livet liss Fortæll. for Drengene af Walter Christman. 2. Opl. Illustr. Trykt 1 18000 Eksp. Hæftet 1 Kr. 50 Øre; indb. 1 Kr. 75 Øre.

Små Hætte. Fortællinger for Ungdommen af Walter Christman. Illustreret af Hans Nik. Hansen. 3 Kr., indb. 3 Kr. 50 Øre.

Millionærdrengen. Fortælling om en Millionærdrengs Oplevelser som Tigger. Af Walter Christman. Trykt 1 10000 Eksp. 1 Kr., indb. 1 Kr. 25 Øre.

Salomon Baadsmand. En spændende Roman om Torden-skjolds Baadsmand af Carit Etlar. Med Illustr. 482 Sider. Kart. 1 Kr. 25 Øre.

Verdens største Serever. En sand Fortælling fra Vestindien af Holger Rosenborg. Kart. 2 Kr. 75 Øre. En Bog for store Drengene, der vil længes af Bogens livlige og spændende Handling.

Skolen i den grønne Skov. En amerik. Bog om de vilde Dyrs Liv af William J. Long. Illustr. 3 Kr., kart. Kr. 5,50.

B. S. Ingemanns historiske Romaner. Nationaludg. Valdemar Sejz (460 Sider). Erik Møveds Barndom (464 Sider). Kong Erik og de Fredløse (342 Sider). Prins Otto af Danmark (366 Sider). Hver Bog indb. i Shirting Kr. 1,20.

Ovenstående Bøger illustr. af S. Olrik. Hver Bog 3 Kr., indb. i Shirting 4 Kr. 50 Øre, 5 Kr. 50 Øre indb. med Lædergry.

Den gamle i Skovene. Fortælling om en Drengs Liv i Skoven under en gammel Skovfogeds Førelse. Af Svend Fleuron. Illustr. 2 Kr.; kart. 2 Kr. 35 Øre.

Fra Pol til Pol. I. En Rejse gennem Europa og Asien. II. Strejftog i Afrika, Australien og Amerika. Rejsebeskrivelser, der ægner sig både for Voksne og Børn, af Sven Hedin. Illustr. Hvert Bind 4 320 Sider. Hæftet 4 5 Kr.; indb. 4 4 Kr.

Drengen, der vilde erobre Siam. En sandfærdig Fortælling om et stort stort Drenges af Holger Rosenborg. Illustr. Hæftet 2 Kr. 50 Øre, kart. 2 Kr. 75 Øre.

Det bedste Julehefte for Drengene er Børnenes Juleroser. Kr. 1,25.

GYLDENDALSKE BOGHANDEL, N. F.

blot for den foregående Generation. Idræften er i de to sidste Aar kommen ind i en Blomstringstid, og leder Tanken hen paa det gamle Hellas, hvor Legemesvelsen indtog Hæderstiden i Folkets Liv og skabte Vælglinge, der var sunde, stærkere og skønnere end nogen anden Tid har kendt. Man er ved at faa Opnærm til det stærke, sunde Legemes umadelige Betydning for Menneskets Lykke, og Idrættene optager da allerede mere af Ungdommens Tid, end de har gjort lige siden Hellenernes Tid. Men det er da af største Betydning, at der ikke fuskas med noget, der er saa betydningsfuldt, og som optager saa stor en Del af Ungdommens Liv. Af allerstørste Vigtighed er det at dyrke Idræften virkelig planmæssigt, at dyrke den med det størst mulige Udbytte, at økonomisere med sin Tid og sine Kræfter, ligesom selve Udvekslen vil interessere og i højere Grad tilfredsstille Idrættens manden ved, at han sætter sig ind i sin Idræts Historie og Udvikling. En dygtig og praktisk Idrættmand maa først og fremmest være en dygtig Teoretiker. Her kan man trygt anbefale Idrættens Bøger, der giver Oplysning om alt, hvad man kan ønske at vide. Enhver, for hvem Idrætt betyder noget, bør have den Bog staaende paa sin Hyld. — en bedre sagskyndig kan man ikke ønske sig.

Robinson Kruso. (Jespersen's Forlag: 284 Side, Pris 2,50 Kr. indb.)

Det vil sikkert være tilstrækkeligt at anføre to berømte Mænds Ord om denne Bog. Jean Jacques Rousseau skriver i sin berømte Opdragselsere »Emiles.

»Der findes en Bog, som min Søn først skal læse. Den skal længe være hans eneste Bogsat, og den skal altid indtage Hæderspladsen ibland hans Bøger. Den skal være den Frøenset, paa hvilken jeg vil maale Frøskridtene i hans Demmekraft, og saa længe hans Smag er sund og naturlig, vil han elske den Bog over alle andre.

Og hvad er det for en Bog?

Det er Robinson Kruso.

Prof. Karl Warburg skriver: »Robinson Kruso er en Kulturudviklingens Historie i det smaa, et Sindbillede paa Menneskeheden Kamp for Tilværelsen. Den er pædagogisk set et Mesterværk, denne Historie om en ung Sømand, der skibbrudten kastes i Land paa en ubeboet Ø og i Kampen for Livet tvinges til at opbyde alle sine aandelige og legemlige Kræfter for — stængt fra alt Samkvem med Mennesker, udelukkende ved eget Arbejde — at holde sig oppe».

Erik Hansen: »Gennem Uorskoven».

(E. Jespersen's Forlag 1916; 200 Sider).

Grev Henry de Vernon er en lykkelig Mand — ung, smuk, sund, stærk, begavet, rig, fornem af Herkomst, en af sit Land's Stormænd, elsket af en skøn og god Kvinde, Danserinden Ninon Michalowna. Men hans Hu staar til farefulde Rejser til Kampe og Eventyr, og Ninon flyr ham for ikke at staa hans Lykke i Vejen. Han brænder af Begær efter at rive sin gamle Rejsefælle, Professor Almkvist, ud af det gode, hemmelige Seltskabs Vold — og han faar af sin

Regering paalagt den Opgave at finde et Dokument, der beviser, at en anden har Ret til Tronen end den udelukkende Prins Filip. Han begiver sig ud paa en lang og farefuld Rejse, liden anende, at hans Negerfjender og trofaste Kammerater — hans elskede Ninon — i et gammelt Kloster i Spanien finder Ninon det vigtige Dokument, og pr. Flyvemaskine naar de ind midt i Amerikas Uorskove, hvor de finder Resterne af de gamle, berømte Inkaers Rige — og Professoren.

Flyvemaskinen ødelægges og med Nød og Næppe slipper de bort fra dette midt i deladlerige Land med Liv i Behold for efter en eventyrlig og interessant Fremtrængen gennem de vældige Uorskove at naa frem — lige i rette Tid til at hindre Prins Filip i at bestige Tronen.

Ifølge Dokumentet er nemlig — ikke mindst til deres egen store Overraskelse — Grev Henry og Ninon retmæssig Konge og Dronning. — Det er en god Bog, skrevet med en Fantasi, der holder Interessen og Spændingen fast fra først til sidst.

Rudolf Bruhn: »De seks» (Hagerups Forlag 1916; 232 Sider).

Bogen handler om seks unge, vordende Lærere Liv paa den gamle Lærerskole Borgholm. Det er en hyggelig Bog, skrevet med Lune og godt Humør. Her er Alvor og Munterhed, ivrige Diskussioner og kaade Spilloper, ungdommelige Aands- og dito Nævekampe, Lyrik og Forelskelser — ret en udmærket »Fortælling om Ungdom». Den vil give mange unge Læsere gode og værdifulde Impulser.

Spejdernes Juleønsker

Cyclelygte, elektrisk	Kr. 14,00
Lommelygte	» 2,50
Spejderkniv	» 2,50
Spisebestik	» 2,85
Spejderbælte	» 2,50
Økse med Føderal	» 3,75
Spade	» 4,50
Rygsek	» 3,50
Fløjte	» 0,75
Vindjakke	» 12,00
Regnslag	Kr. 9,00-12,50
Regnfrakke	» 14,00-24,00
Stortrøje	» 20,00-22,00
Matrosdragter	» 25,00
Hammond Benklæder	» 9,50-11,50

Forlang vor Prisliste.

SPEJDER DEPOTET

NØRREGADE 14 - TELF. 3186

Jeg vasker

mig aldrig

med andre Sæber end
den ægte Xeroform fra

Worning & Petersen i Vejle.

Steensens

VEGETARIA

PLANTE-MARGARINE
er altid den bedste

Isolator Flasken

holder indholdet

varmt i 24 Timer
koldt i flere Dage

Kr. 2,50

for 1/4 Literflasken.

Glasflasken kan
fornyes.

Illum
KØBENHAVN

HELLESENS TØR ELEMENT

Verdens bedste

J. ULRICH, PAPIRFORRETNING

NØRREGADE 14 :: TELEFON 3186

Leverer alle merkantile Tryksager · Protokoller · Kontorartikler
Leverander til: D. D. Spejderkorps og samtlige Divisioner og Tropper

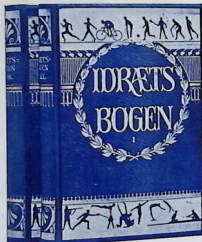
HELLERUP BOGTRYKKERI

(Indehaver: JOHAN HENRIKSEN)

HELLERUPVEJ <gennem Porten> Nr. 8 :: TELF. HELLERUP 344

ETABLERET 1901 - BEKVEM SPORVOGNSFORBINDELSE

ENHVER SPEJDER BØR EJE:

Idrætsbogen.

Populære Vejledninger i Gymnastik og Idræt, udarbejdede af Fagmænd under Redaktion A. C. Meyer. Med ca. 1200 Illustrationer.

Pris hæftet 9 Kroner.

Indbundet i 2 Pragtbind 15 Kr.

Smukkeste Julegave!

De enkelte Afsnit kan faas særskilt:

I. Afsnit	Gymnastik	Pris Kr. 2,50	VII. Afsnit	Boldspil	Pris Kr. 3,00
II. -	Fægtning	» » 2,25	VIII. -	Roning	» » 2,00
III. -	Skydning	» » 1,25	IX. -	Svømming	» » 1,25
IV. -	Brydning	» » 1,25	X. -	Vintersport	» » 1,00
V. -	Boksning	» » 1,25	XI. -	Cycling	» » 0,60
VI. -	Fri Idræt	» » 2,00			

Chr. Erichsens Forlag.

Chr. Erichsens Forlag.

— FAAS HOS ALLE BOGHANDLERE —

D · E · C

AKTIESELSKABET

DANSK-ENGELSK CAMEL FABRIK

ODENSE

Chic Fløde Caramel

Hof Fløde Caramel

D·E·C Creame Caramel

Blacks Toffee Stange

Velsmagende og meget nærende. Anbefales til Spejderudflugter.

Faas overalt eller direkte fra Fabrikken.